

DAVUD
PEYGAMBERİN
SÖZLERİ

BÖLÜM 1

1- övgüye layıktır o adam ki, adi-fena olanların telkini ile yürümez o, ve günahkarların yolunda gitmez, ve alaycıların meclisinde oturmaz.

2- fakat onun arzusu

yücenin “kanunundadır,”

(musa, 27/25)

ve o derin-düşünür onun kanununu gece ve gündüz.

3- o olacaktır

kök salmış

kenarında

bir “ağaç” gibi,

akar “suların,”

meyvasını mevsiminde veren, ve yaprakları asla solmayan; ve onun yaptığı herşey başarıya erecektir.

4- adi-fena olanlar ise böyle değildir; bilakis, onlar rüzgarın savurduğu saman çöpü gibidirler.

5- bu nedenle

adi-fena olanlar
“hüküm vaktinde”
aklanmayacaklardır,

ve günahkar olanlar
“erdemliler topluluğunda”
(bulunmayacaklardır.)

6- çünkü yüce erdemli olanların yolunu gözetir, fakat adi-fena olanların yolu kesilecektir.

BÖLÜM 2

1- ey yüce, bana eza edenler ne çoktur! büyükler bana karşı kalkıyorlar.

2- o büyükler benim nefsim için diyorlar: “ilahtan onun için hiçbir kurtuluş yoktur!”

3- fakat sen, ey yüce, benim için bir kalkansın, benim nefsim için, ve sen benim başımı yükseltensin.

4- ben yüceyi çağırırım kendi sesimle, ve o bana cevap verir kendi has dağından.

5- ben yere serildim ve uyudum, ve fakat yine uyandım, çünkü yüce beni destekler.

- 6- ben asla korkmam bana karşı olmak için bütün çevremde toplanmış o insan güruhundan.
7- kalk, ey yüce, kurtar beni ilahım, çünkü

sen “suratlarına” vurdun
bütün benim düşmanlarımın,

sen “dişlerini” kırdın
bütün o adi-fena olanların.

- 8- kurtuluş yücedendir, ve

senin ulusun içindir

senin “kutsaman.”

(musa, 32/2)

BÖLÜM 3

- 1- ben çağırdığımda bana cevap ver, ey benim onanışımın ilahı. benim sıkıntıda sen rahatlattın beni; bana bağışlayıcı ol ve benim duamı işit.
2- ey insan oğulları, ne zamana kadar siz benim onurumu utanca çevireceksiniz; ne zamana kadar siz boş-şeyleri seveceksiniz ve aldanişı arayacaksınız?
3- şunu bilin ki, yüce sadık olanı kendisi için ayırmıştır; o halde, yüce beni dinleyecektir ben onu çağırdığım zaman.
4- titreyin ve günah işlemeyin; yattığınız vakit kendi yüreklerinizde düşünün, ve susun.
5- takdim edin

“erdemlilik kurbanlarını,”

ve yüceye güvenin.

- 6- birçokları derler: “bize kim iyilik gösterecek?” kendi yüzünün ışığını bizim üzerimizde parıldat, ey yüce!
7- ve sen onların buğdayı ve içecekleri bol olduğunda duyduklarından çok daha büyük bir sevinci böylece koydun benim yüreğime.

8- “esenlik” içinde,

“uyum” içinde,

ben uzanırım ve uyurum,

çünkü sadece sen, ey yüce, beni güvenli bir şekilde yerleştireceksin.

BÖLÜM 4

1-	işit	bak
	-----	-----
	benim “değişlerimi,”	benim “düşüncelerime.”
	-----	-----
	ey yüce,	

2- kulak ver benim feryadımın sesine, ey benim kralım ve benim ilahım, çünkü ben sadece sana dua ederim.

3- ey yüce, seher vaktinde işit benim sesimi, seher vaktinde ben

senin önünde

“düzenlerken,”

ve ben umutla beklerken. (10/6)

4- çünkü sen adi-fenallığı arzulamayan bir ilahsın; kötülük senin yanında barınmaz.

5- böbürlenene-haydutlar senin gözlerinin önünde dik duramazlar; sen bütün adilik edenleri hor bırakırsın.

6- sen o aldanışı konuşanları yıkasın; kana susamış ve aldatıcı bir adamdan yüce tiksindir.

7- fakat ben senin inayetinin çokluğuyla senin evine gireceğim; ben kendim bel-egeceğim sana karşı ürperti içinde

senin has “mescidine”

doğru.

8- ey yüce, beni doğruya ilet kendi erdemimle, benim önümde düz kıl

senin “yolunu,”

benim o gözetleyici düşmanlarımdan ötürü.

- 9- çünkü onların hiçbirinin ağızlarında samimiyet yoktur; onların iç-düşünceleri hainliktir; onların boğazları açılmış birer mezardır, onların dilleri kandırıcıdır.
 10- onları suçlu ilan et, ey ilah, onlar kendi tuzaklarını tamamlayamasınlar; onların günahlarının çokluğundan ötürü onları kov-gitsinler, çünkü onlar sana karşı baş kaldırdılar.
 11- fakat o sana sığınanların hepsi sevineceklerdir; onlar ebediyen

 “neşeyle-okuyacaklar,”

 ve sen onları barındıracaksın;

- ve o senin ismini sevenler senle coşacaklardır.
 12- sen erdemliyi kutsadığında, ey yüce, sen onu bir kalkan gibi lütufla saracaksın.

BÖLÜM 5

- 1- beni azarlama senin kızgınlığında, ey yüce, ve beni cezalandırma senin gazabında!
 2- bana lutfet, ey yüce, çünkü ben zayıfım; bana şifa ver, ey yüce, çünkü benim kemiklerim sızlamaktadır.
 3- benim nefsim tam bir dehşet içindedir; ve sen, ey yüce, ne vakte kadar...?
 4- dön, ey yüce, sal benim nefsimi; kurtar beni

 senin “inayetine”

 yakışan şekilde.

- 5- çünkü

ölümde değildir

mezarlarda kim

 “anılmam”

 “övecek”

senin,

seni?

- 6- ben bitkin düştüm kendi iniltimle; ben her gece kendi yatağımın üzerinde ağlamaktayım, ben kendi döşeğimi göz yaşlarımla ıslatmaktayım.
 7- benim gözlerim kızgınlıktan sönmüş durumda, bana bütün o eza edenler yüzünden kararmış durumda.

8- çekilip-gidin benden bütün adilik yapıcılar, çünkü yüce işitti sesini

benim “ağlayışımın!”

(4/3)

9- yüce işitti

yüce kabul edecek

benim “yakarışımı,”

benim “duamı.”

10- haydi onlar tamamen utandırılmış ve şaşırılmış olsunlar, o bütün benim düşmanlarım;

onlar “pişman” olsunlar,

ve “utandırılmış” olsunlar,

bir anda.

BÖLÜM 6

1- ey yüce, benim ilahım, ben sana sığınırım, kurtar beni tüm o benim kovalayıcılarımdan, ve yetiş benim imdadıma.

2- ta ki o benim nefsimi bir arslan gibi parçalamasın, yırtarak onu hiçbir imdada yetişen olmadan.

3- ey yüce, benim ilahım, eğer ben bunu yaptıysam, eğer benim ellerimde haksızlık varsa;

4- eğer ben o benimle barış içinde olanlara kötülük ettiysem, bana eza edenlerin dahi hemen imdadına koşmuş olan ben;

5- öyleyse, haydi düşman benim nefsimi kovalasın ve onu ele geçirsin; haydi o benim hayatımı yere çalsın, ve haydi o benim nefsimi toprağa gömsün.

6- kalk, ey yüce, senin kızgınlığında, bana eza edenlere karşı öfkeyle çıkış, ve benim adıma uyan

senin emrettiğin

o “yasayı”

uygulatmak için.

7- milletler topluluğu senin çevreni sardıklarında, hemen onun üzerinde yücel; sonra dön o yüksekliklere.

8- yüce cezalandıracaktır o ulusları; öyleyse,

hükmet bana, ey yüce,

ve mükafatlandır beni

benim “erdemime”

benim “bütünlüğüme”

göre,

göre.

9- adi-fena olanların kötülüğüne bir son ver şimdi. fakat sen erdemli olanı kayıracaksın; çünkü ilah yürekleri ve zihinleri araştırandır, erdem sahibidir.

10- benim korunmam ancak ilaha bağlıdır, yüreği doğru olanları kurtarandır o.

11- ilah erdemli bir hakimdir, fakat ilah her gün kızmaktadır.

12- eğer kişi tevbe etmezse, o kendi kılıcını bileyecektir; o kendi yayını germiş ve onunla hedef almıştır.

13- ve o ölüm silahlarını hazırlamıştır onun için, o kendi oklarını kullanacaktır o sıcak takipçilere karşı.

14- işte, o (inkarcı) bir adilik düşünmektedir, ve o kötü-tuzaklara gebedir, fakat o ancak düşük yapacaktır.

15- çünkü o bir kuyu kazdı, ve onu derince kazdı, sadece kendi hazırladığı o kapana kendisi düşmek için.

16- onun kurnazlığı onun kendi başına dolanacaktır, ve onun şiddeti onun kendi tepesine inecektir.

17- sonra ben yüceye şükredeceğim

onun “erdemine”

uygun şekilde,

ve ben övgüler-dizeceğim yücenin ismine,
en-ulu olan.

BÖLÜM 7

- 1- ey yüce, bizim efendimiz,
ne azametlidir senin ismin
tüm dünya üzerinde;

sen kendi haşmetini göklerin üzerinde kıldın.

- 2- ağızlarından o

"bebelerin"

ve "emzicklilerin"

sen tesis ettin

"kudreti,"

senin düşmanlarından ötürü,

düşmanı ve intikamcıyı susturmak için.

- 3- ben baktığımda senin göklerine, senin parmaklarının işine, senin kendi yerlerine yerleştirdiğin o aya ve yıldızlara,
4- bu dayanıksız-adam nedir ki, sen onu anasın, ve insanoğlu nedir ki, sen onu düşünesin?
5- ve sen onu düşük kıldın, yalnızca biraz, o otoritelerden (öz-haber, 38/69) ve fakat

sen onu taçlandırıdın

"izzetle,"

ve "ihtişamla."

- 6- sen ona kendi ellerinin işi üzerinde hakimiyet verdin, sen herşeyi onun ayaklarının altına serdin:

- 7- koyunları ve sığırları, onların her birini, ve kırım vahşi-hayvanlarını dahi;

- 8- semanın kuşlarını ve denizin balıklarını; ve o "denizin" yollarını izlemektedir.

- 9-

ey yüce, bizim efendimiz,
ne azametlidir senin ismin
tüm dünya üzerinde!

BÖLÜM 8

1- ben yüceye şükredeceğim kendi bütün yüreğimle, ben ilan edeceğim

bütün

senin harika “hareketlerini.”

2- ben “sevineceğim,” ve ben “çoşacağım,”

senle;

ben övgüler-dizeceğim senin ismine, en-ulu olan.

3- benim düşmanlarım yüzgeri döndüklerinde,

onlar “tökezlerler,”

ve “yok olurlar,”

senin önünde.

4- çünkü sen böylelikle icra ettin

benim “hükümümü,”

ve benim “davamı;”

sen o tahtta oturdun, ey hakim,
erdem sahibi olan.

5- sen milletleri helak ettin ve adi-fena olanları yok ettin; sen onların ismini ebediyen silip-attın.

6- işte o düşman, onun izleri dahi artık yoktur; ve işte senin kökünden söktüğün o şehirler, onların hatırası dahi onlarda kalmamıştır.

7- çünkü yüce daima tahttadır, o kendi tahtını hüküm için hazırlamıştır.

8- ve

o dünyaya hükmedecektir

 “erdem” ile,

o ümmetlere hükmedecektir

 “doğruluk” ile.

9- yüce ezilmiş olanlar için bir kale olacaktır, sıkıntı zamanlarında bir kale.

10- ve onlar sana güvenecekler, o senin ismini bilenler, çünkü sen yüzüstü bırakmadın o seni arayanları, ey yüce.

11- öyleyse, haydi okuyun dorukta yerleşmiş olan yüce için; ulusların içinde

ilan edin

 onun “hareketlerini.”

(musa, 32/4)

12- kanın hesabını soran onları anmıştır; alçakgönüllü olanların feryadını unutmaz o.

13- bana merhamet et, ey yüce, benim hasımlarımın bana ettikleri eziyeti gör, sen beni ölüm kapılarının üzerine çıkartansın.

14- ta ki ben ilan edeyim

bütün

 senin “övgülerini”

(44/4)

doruk kızının kapılarında;

ben senin kurtuluşuyla sevineceğim.

15- milletler kendi kazdıkları kuyuya düştüler; onların kendi gizledikleri kapana kendi ayakları yakalandı.

16- yüce icra etmiş olduğu bu hükmüyle bilindi; adi-fena olan kendi ellerinin çalışması ile kısırıldı. o halde, haydi düşünün bunun üzerinde!

17- adi-fena olanlar mezarın derinliklerine ineceklerdir, ilahı unutmuş olan bütün milletler;

18- çünkü yoksul ebediyen unutulmayacaktır, ve eziyet çekmiş olanların umudu daima kırılmayacaktır.

6- yücenin deyişleri

pak

“deyişlerdir;”

eritilmiş “gümüş” gibidirler;

dünyaya ayan-beyan;

yedi kez “arıtılmışlardır.”

(malaki, 3/2-3)

7- sen, ey yüce, onları muhafaza edeceksin, sen onların her birini bu nesilden daima koruyacaksın.

8- adi-fena olanlar her tarafta dolanmaktadırlar, alçaklık insanlar arasında onurlandırıldığı zaman.

BÖLÜM 11

1- ne vakte kadar, ey yüce, sen beni ebediyen mi unutacaksın? ne vakte kadar sen kendi yüzünü gizleyeceksin benden?

2- ne vakte kadar ben kendi içimde kuruntular kuracağım? gündüz vaktinde dahi benim yüreğim hüznü doludur; ne vakte kadar benim düşmanım üzerimde yükselecek?

3- bak ve bana cevap ver, ey yüce, benim ilahım! benim gözlerimi aydınlat, ta ki ben ölüm uykusuna dalmayayım.

4- ta ki benim düşmanım demesin: “ben onu mağlub ettim!” ta ki bana eza edenler sevinmesinler ben düştüm diye.

5- fakat bana gelince,

ben güvenirim

senin “inayetine;”

benim yüreğim coşar

senin “kurtarışınla;”

ben “okuyacağım” yüce için,

çünkü o bana lütufkar oldu.

BÖLÜM 12

1- akılsız olan kendi yüreğinde der: “ilah -bu işde- yoktur!” onlar davrandılar

“bozukça,”

ve “rezilce,”

kendi davranışlarında;

“iyiyi”

yapan hiç kimse yoktur. (musa, 12/28)

2- yüce baktı gökten insanlara, görmek için ilahı arayan düşünür bir kimse var mı diye.

3- herkes yoldan saptı, onlar hep birlikte yozlaştılar; iyiyi yapan hiç kimse yoktur, bir kişi bile yoktur.

4- o adilik yapıcılar, benim ulusumu ekmek yer gibi yiyenler, yüceyi çağırmayanlar, düşünüp-anlamadılar mı ki,

5- onlar yakında dehşete düşecekler, çünkü ilah erdemli olan nesille birlikte.

6- siz ayıplıyorsunuz fakirin bu öğüdünü, fakat onun sığınağı yücedir.

7- keşke o verip-bağışlasa doruktan

ilahın-dövüşçüsünün

o “kurtarışını!”

ve yüce kaldırdığı vakit onun ulusunun

“esirliğini,”

yakub “çoşacaktır,”

israil “sevinecektir.”

BÖLÜM 13

1- ey yüce,

senin “çadırına”

senin has “dağında”

kim girebilir?

kim durabilir?

- 2- olgunluk üzere yürüyen ve doğru olanı yapan, ve kendi yüreğinden gerçeği konuşan.
 3- kendi dilinde hiç gıybet olmayan; kendi dostuna hiç kötülük etmeyen, ve kendi yakınına hiç kara çalmayan.
 4- ahlaksız olan onun gözünde aşağıdır, fakat yüceden korkanlara o saygı duyar; o kendi zararına yemin eder de asla geri dönmez.
 5- o kendi parasını faizle borç vermez, ve o bir masumun aleyhine asla rüşvet almaz;

ve yapanlar

“bunları”

hiçbir zaman düşmeyeceklerdir. (12/1)

BÖLÜM 14

- 1- kuru beni, ey ilah, çünkü ben sana sığındım.
 2- sen yüceye dedin: “benim efendim sensin!” senin bana yapacağın hiçbir hayır sana şart değildir.
 3- yeryüzü üzerindeki

“has” olanlarla,

ve “azametli” olanlarla,

işte bunlarla benim bütün arzum tamam edilmiştir.

4- başkalarının ardınca koşanlar ancak kendi kederlerini çoğaltacaklardır. ben onların kan takdimelerini dökmeyeceğim, ve ben onların isimlerini kendi dudaklarıma koymayacağım.

5- ancak yüce

benim “nasibimdir,”

ve benim “payımdır;”

sen yönlendirirsin

“benim kaderimi”

(30/8)

6- benim kismetime ne hoş-yerler düştü, benim mirasım çok güzeldir.

7- bana fikir veren yüceyi ben kutsayacağım, ve gece vakitlerinde ben kendi sağ-duyum tarafından öğüt verilmekteyim.

8- ben yüceyi kendi önüme koydum daima; o benim sağ-yanımda olduğu için, ben düşmeyeceğim.

9- bunun için

yüreğim “seviniyor,”

ve nefsim “mesrur oluyor;”

ve bedenim de “sükunda” oturuyor.

(12/7)

10- çünkü sen benim nefsimi mezara bırakmayacaksın, sen kendi sadık kulunun helakı görmesine razı olmayacaksın.

11- ve sen bana o hayat yolunu bildireceksin,

senin huzurundaki

senin sağ-elindeki

bol “neşeleri,”

o “hazları,”

ebede kadar.

BÖLÜM 15

- 1- işit, ey yüce, erdem olanı, ilgi göster benim yalvarışıma; kulak ver hileli dudaklardan çıkmamış olan benim duama.
- 2- senin önünden benim hükmüm çıkıp-gelsin; senin gözlerin doğruluğu görür.
- 3- sen benim yüreğimi imtihan ettin, sen gece vakti araştırdın. sen test ettin beni, ve sen (kötü bir şey) bulmadın; benim düşüncelerim benim ağzımdan öte geçmez.
- 4- insanların hareketlerine gelince,

senin dudaklarının

“kelimesiyle”

(musa, 32/2) & (davud, 44/10)

ben kendimi muhafaza ettim kanunsuzların yollarından;

- 5- kendi adımlarımı sıkı tuttum senin patika-yollarında, benim ayaklarım kaymadı.
- 6- ben seni çağırdım, çünkü sen bana cevap vereceksin, ey ilah! kulak ver bana, işit benim deyişimi.
- 7- göster kendi inayetlerini ayan-beyan, sen kurtaransın sana sığınanları onlara karşı kalkanlardan kendi sağ-elinle.
- 8- muhafaza et beni göz bebeği gibi; kendi kanatlarının gölgesinde barındır beni,
- 9- beni soymuş olan o adi-fena olanlardan, beni kuşatmış olan o benim fani düşmanlarımdan.
- 10- onların yürekleri yağ bağlamış; onların ağızları kibirle konuşmaktadır.
- 11- biz adım atarken, onlar derhal bizi kuşattılar; onlar gözlerini diktiler

kem bakmak için

“yurda.”

(musa, 32/2) & (davud, 21/1-2)

- 12- onun görünüşü yırtıp-parçalamak isteyen bir arslan gibidir, ve o pusuya yatmış bir genç arslan gibidir.
- 13- kalk, ey yüce, onun önüne çık ve ona diz çöktürt; senin kılıcın olan o adi-fena adama karşı benim nefsimin imdadına yetiş.

14- senin elinle ölmüş olanların arasında, ey yüce, yaşlandığında ölmüş olanlar, nasipleri ebedi hayat olanlar, ve

kendi gizli "hazinenle"

(musa, 29/28)

senin onların karınlarını doyurduğun;

fakat o (inkarcılar) oğullarla memnun edilmişler ve onlar kendi servetlerini kendi çocuklarına bırakıyorlar.

15- fakat ben, erdem içinde, ben senin yüzüne bakacağım; ben memnun olacağım, uyandığım vakit, senin görüntünle.

BÖLÜM 16

1- ben seni seveceğim, ey yüce,

"benim gücüm."

2- yüce

benim "kayamdır,"

benim "kalemdir,"

benim "kurtarıcımdır,"

benim "ilahımdır,"

kendisine sığındığım

benim "kayamdır,"

benim "kalkanımdır,"

güçlü-boynuzudur

benim "kurtuluşumun,"

benim "korunağımdır."

3- ben övgülerle çağırırım yüceyi, ve benim düşmanlarımdan kurtarılırım.

4- ben çevrelendim ölüm sancılılarıyla, ve yaramazlar seli korkuttu beni.

5- mezar sancıları kuşattı beni, ölüm tuzakları çıktı benim karşıma.

6- kendi sıkıntıda ben çağırdım yüceyi, ve ben feryat ettim benim ilahıma. ve o işitti kendi mekanından benim sesimi; benim feryadım erişti onun kulaklarına.

- 7- yeryüzü sallandı ve titredi, ve dağların temelleri sarsıldı. onun gazabı alevlenince onlar sallandılar.
- 8- onun burnunda duman yükseldi, onun ağzından bir ateş yutmaktaydı; ondan alevli-korlar çıkıp-saçıldılar.
- 9- o gökleri yardı ve indi, onun ayaklarının altında koyu bir karanlık vardı.
- 10- o bir keruva bindi ve uçtu, rüzgarın kanatlarında o hemen inip-geldi.
- 11- o karanlığı kendisine bir perde kıldı, onun etrafında suyun karanlığı vardı; göğün bulutları onun çardağı oldu.
- 12- onun önündeki parıltıdan, onun bulutları geçtiler doluyla ve alevli-korlarla.
- 13- yüce göklerde gürlendi, ve en-ulu kendi sesiyle dolu ve alevli-korlar gönderdi.
- 14- o kendi oklarını fırlattı ve onları dağıttı, çok şimşekler ile onları şaşkına çevirdi.
- 15- suların dipleri görünür oldu, yeryüzünün temelleri açığa çıktılar; senin azarlamana, ey yüce, senin burnunun vurucu soluğuyla.
- 16- o yukarıdan gönderdi ve beni aldı, o beni derin sulardan çıkardı.
- 17- o beni azametli olan benim düşmanımdan kurtardı, ve benim hasmımdan onlar beni kıştırdıklarında.
- 18- onlar benim kötü günümde karşıma çıktılar, fakat böylece yüce bana destek oldu.
- 19- o beni geniş bir yere çıkardı; o beni saldı çünkü o beni sevdi.
- 20- yüce benim erdemime göre bana karşılık verdi, benim ellerimin temizliğine göre o bana ödedi.
- 21- çünkü

ben tuttum

yücenin
"yollarını,"

(musa, 32/4)

ve ben adice benim ilahımı terketmedim.

- 22- çünkü bütün

onun "hükümleri"

benim önümdedir,

ve onun "yasalarını"

ben kendimden atmayacağım.

- 23- ben olgun idim onunla, ve ben tedbirliydim günaha girmemek için.
 24- yüce benim erdemime göre bana ödedi, benim ellerimin temizliğine göre onun gözleri önündeki.
 25- sadık olana sen sadık davranırsın, bütün-yürekli bir kişiye sen bütün-yürekli davranırsın.
 26- temiz olana sen temiz davranırsın, ve eğri olana sen dolambaçlı davranırsın.
 27- çünkü o sensin, alçakgönüllü insanları sen kurtarırsın, kibirli bakan gözleri ise sen aşağı kılarırsın.
 28- çünkü benim lambamı ışılatacak olan sensin; benim ilahım yüce benim karanlığımı aydınlığa çevirir.

29- ve seninle

ve ilahımla

 ben bir “ordu”
 dağıtabilirim,

 ben bir “suru”
 aşabilirim.

30- o ilahdır! onun yolu mükemmeldir;

 yücenin “deyişi”

kusursuzdur;

(10/6)

o kendisine sığınan herkes için bir kalkandır.

31- çünkü

ve yücenin dışında

ve bizim
 ilahımızdan başka

 “ilah”

 “kaya”

kimdir,

kimdir?

- 32- o ilah beni güçle donatandır, ve benim yolumu mükemmel kılandır.
 33- o benim ayaklarımı geyiklerin ayakları gibi edendir, ve benim o yüksekliklerim üzerine o beni çıkarandır.
 34- o benim ellerimi cenk için talim edendir, ta ki ben kendi kollarımla tunç bir yayı dahi gerebileyim.

35- sen bana verdin

 senin “kurtuluşunun”

kalkanını;

ve senin sağ-elin
 bana “destek” oldu,

ve senin halim-ruhun
 beni “büyük” etti.

36- sen benim adımlarımın yerini genişlettin benim altımda, ve benim ayak bileklerim burkulmadılar.

37- ben kovaladım benim düşmanlarımı ve onları yakaladım, ve onlar tümünden helak edilinceye dek ben geri dönmedim.

38- ben onları yere çaldım ve onlar bir daha kalkamadılar; onlar benim ayaklarımın altına düştüler.

39- sen beni güçle donattın cenk için, sen dizleri üzerine çöktürdün benim karşıtlarımı benim altımda.

40- -----
 ve o “düşmanlarımı”
 sen kaçtırtın benim önümde,

 ve o “hasımlarımı”
 ben onları kılıçtan geçirdim.

41- onlar feryat ettiler, fakat hiçbir kurtarıcı yoktu; yüceye, fakat o cevap vermedi onlara.

42- -----
 ben onları savurdum
 rüzgarın önündeki “toz” gibi,

 ben onları çiğnedim
 sokaklardaki “çamur” gibi.

43- sen beni insanların çekişmelerinden azat ettin; sen beni milletlerin başı yaptın, bilmediğim bir ulus bana hizmet ediyor.

44- kulakları işitince onlar bana itaat ediyorlar, yabancılar bana yaltaklanıyorlar.

45- o yabancılar

 “sinip-çıktılar,”

 “ürküp-çıktılar,”

kendi sağlam hisarlarından.

46-

 yüce
 “yaşamaktadır!”

kutsanmış olsun
 benim “kayam,”

ve ululanmış olsun ilahı
 benim “kurtuluşumun!”

47- o ilah bana öçler verip-bağışlayandır, ve uluslara benim altımda boyun eğdirendir.

48-

 o “düşmanlarıma” karşı
 sen benim imdadıma yetişirsin,

 o “karşıtlarımın” üzerinde
 sen beni yükseltirsin;

şiddet adamından sen beni azat edersin.

49- bu sebeble, ben milletlerin arasında sana şükredeceğim, ey yüce;

ve senin ismin için

 ben “okuyacağım.”

50- çünkü odur kendi kralının kurtarışlarını büyük eden, ve kendi mesihine inayet eden, davuda ve onun zürriyetine, daima.

BÖLÜM 17

- 1- gökler ilahın izzetini beyan ederler, ve gök-kubbesi onun işleyişini ilan eder.
- 2- gün ve sonraki gün söz anlatır, ve gece ve sonraki gece bilgi aktarır.
- 3- hiçbir söz yoktur ve hiçbir kelime yoktur; onların sesi duyulmaz.
- 4- fakat onların seslenişi bütün yurdu dolaşır, ve onların söyleyişi dünyanın bir ucuna ulaşır. o bir çadır kurdu güneş için onların ortasında.
- 5- ve o -güneş- gerdekten çıkan bir güvey gibidir, o kuvvetli bir yiğit gibi sevinir kendi kulvarında koşmak için.
- 6- onun çıkışı göklerin bir ucundandır, ve onun dönüşü onların öteki ucunadır; hiçbir şey onun sığağından saklı kalmaz.

7-	yücenin “kanunu” mükemmeldir,
nefse can verir;	yücenin “tanıklığı” güvenilirdir,
basiti zeki kılar;
8-	yücenin “direktifleri” doğrudur,
yüreği sevindirir;
----- | yücenin “emri” ayan-beyandır,
gözleri aydınlatır;
----- |
| 9- | yücenin “korkusu” paktır,
daima durur; | yücenin “hükümleri” gerçektir,
hepsi erdemlidir. |

10- onlar altından daha çok arzulanır, bol miktarda saf-altından dahi; ve onlar baldan daha tatlıdır, ve süzme petek balından.

11- gerçekten, senin hizmetkarın onları uygulamakta dikkatlidir, onları gözetmekte büyük mükafat vardır.

12- fakat hataları kim farkedebilir; bilmeden yapılan kusurlardan arındır beni.

13- ve kasıtlı-günahlardan uzak tut kendi hizmetkarını, onların bana hakim olmalarına izin verme, sonra böylelikle ben olgun olmuş olacağım, ve ben büyük taşkınlıktan arındırılmış olacağım.

14- öyleyse,

benim ağızımın

ve benim yüreğimin

“deyişleri,”

“düşünceleri,”

senin önünde lütuf bulsunlar, ey yüce,

benim kayam,

ve benim azat-edenim.

BÖLÜM 18

1- sıkıntı gününde yüce sana cevap versin; yakubun ilahının ismiyle sen korunmuş olasın.

2- o senin yardımını makdisten göndersin, ve o seni doruktan desteklesin.

3- o ansın bütün senin

ve o lütufla kabul etsin senin

tahıl “takdimelerini,”

yakılan “takdimelerini.”

- 4- senin yüreğinin arzusunu o sana verip-bağışlasın, ve senin her planını o tamam etsin.
5- ve biz neşe içinde okuyalım

senin “kurtarışında,”

ve kendi ilahımızın ismiyle
biz kendi bayraklarımızı dikelim;

yüce senin bütün dileklerini tamam etsin.

- 6- şimdi ben biliyorum ki, yüce kendi mesihini kurtardı; o kendi kutsal göğünden ona cevap verecektir,

kendi sağ-elinin

“kudretli zaferleriyle.”

- 7- bazıları arabalarla ve bazıları atlarla, fakat biz ise sadece bizim ilahımız yücenin ismiyle çağırırız.

- 8- onlar diz üstü çöktüler ve düştüler, fakat biz kalktık ve canlandık.

- 9- ey yüce, lütfen kurtar! bizim çağırduğımız gün kral bize cevap versin.

BÖLÜM 19

- 1- ey yüce,

kral sevinir

senin “azametinle,”

ve o ne çok coşar

senin “kurtarışınla.”

- 2- onun yüreğinin arzusunu sen ona verip-bağışladın, ve onun dudaklarının yakarışını sen reddetmedin.

3- çünkü sen onu karşıladın

 “iyilik”

kutsamalarıyla; (12/1)

sen onun başına koydun saf-altından (10/6) bir taç.

4- o senden hayat diledi, sen onu verdin ona, uzun günler, her daim ve daima.

5- onun izzeti büyüktür

 senin “kurtuluşunda;”

“haşmetle,”

ve “görkemle,”

donattın sen onu.

6- çünkü sen onu kutsamalar için kıldın daimi olarak; sen onu senin huzurunun neşesiyle mutlu ettin.

7- çünkü kral yüceye güvenir, ve en-ulu olanın inayetiyle, o asla düşmeyecektir.

8- senin elin yetecektir
 bütün

 senin sağ-elin bulacaktır
 (bütün)

 senin “düşmanlarına,”

 senin “hasımlarını.”

9- senin kızgınlık vaktinde, sen onları bir ateşli fırın gibi edeceksin; yüce kendi gazabında onları yok etsin, ve bir ateş yutsun onları,

10- o helak etsin

 onların “soyunu”

 ve onların “zürriyetini”

yerin üzerinden,

halkın arasından.

11- çünkü onlar sana karşı kötülük düşündüler, onlar bir tuzak kurdular, fakat onlar başaramıyorlar.

- 12- çünkü sen onları geri döndüreceksin; kendi yayını sen onların yüzüne doğru gereceksin.
13- ululanmış olsun yüce senin azametli-işinde;

biz “okuyacağız,”

ve biz “ezgileyeceğiz,”

senin “kudretini.”

BÖLÜM 20

- 1- ey benim ilahım, ey benim ilahım, sen beni niçin bıraktın; niçin beni kurtarmaktan çok uzaksın, benim iniltimin kelimelerinden?
2- ey benim ilahım! ben gündüz çağırıyorum, fakat sen cevap vermiyorsun; ve geceleyin, fakat benim için hiç rahat yok.
3- fakat sen o has-olansın,

ilahın-savaşçısının

“övgüleri”

üzerinde taht kuran!

- 4- bizim babalarımız sana güvendiler, onlar güvendiler ve sen onları azat ettin.
5- onlar sana feryat ettiler ve onların imdadına yetişildi; onlar sana güvendiler ve onlar asla utandırılmadılar.
6- fakat ben bir toprak-kurduyum ve bir adam değilim,

milletin “alay ettiği,”

halkın “hor gördüğü.”

- 7- beni gören herkes beni küçümsüyor; onlar kendi dudaklarını geniş açıyorlar, onlar kendi başlarını sallıyorlar.
8- eğer bir kişi kendisini yüceye teslim ederse, o onu azat edecektir! o onun imdadına yetişecektir, çünkü o ondan hoşnut olmuştur.
9- çünkü beni rahimden çıkarana sensin, ve beni anamın kucağında güvenli kılan.
10- ben rahimden beri sana verilmişim, anamın karnından beri benim ilahım sensin.
11- benden uzak durma, çünkü sıkıntı yakındır; çünkü yardım eden hiç kimse yoktur.
12- birçok boğalar beni kuşattılar; baş-yurdun azgınları benim çevremi sardılar.

- 13- onlar kendi ağızlarını bana karşı bir arslan gibi açtılar, parçalayan ve kükreyen.
 14- ben su gibi döküldüm, ve benim bütün kemiklerim oynaklarından çıktılar;
 benim yüreğim balmumu gibidir, benim içimde erimiş.
 15- benim gücüm bir çömlek parçası gibi kurudu, ve benim dilim damağıma yapıştı;
 sen beni ölüm toprağına yatırdın.
 16- çünkü köpekler beni kuşattılar, kötüler sürüsü benim çevremi sardılar, bir arslan gibi
 benim ellerimi ve benim ayaklarımı.
 17- ben bütün kemiklerimi sayabilirim; onlar bakıyorlar ve beni süzüyorlar.
 18- onlar benim giysilerimi taksim ediyorlar kendi aralarında, ve benim elbisem için
 kura çekiyorlar.
 19- fakat sen, ey yüce, uzak durma; ey benim gücüm, bana yardıma koş!
 20- benim nefsimi kılıçtan kurtar, benim canımı köpeğın pençesinden.
 21- kurtar beni arslanın ağızından; yaban-sığırının boynuzlarındanmış gibi -kudretle-
 sen bana cevap verdin.
 22- ben senin ismini ilan edeceğim kendi kardeşlerimin arasında; topluluğın ortasında

ben

 seni “öveceğim.”

(44/4)

- 23- ey yüceden korkanlar, siz onu övün!

siz hepiniz, ey yakubun soyu,

 onu “yüceltin!”

 ondan “ürperin,”

siz hepiniz, ey israilin soyu!

- 24- çünkü o hor görmedi ve tiksınmedi fakirin derdinden, ve o kendi yüzünü saklamadı
 ondan; fakat o işitti o kendisine feryat ettiğı zaman.

- 25- benim övgüm sendendir büyük topluluğın içinde;

ben yerine getireceğim

 kendi “adaklarımı”

ondan korkanların önünde.

- 26- alçakgönüllü olanlar yiyecekler (1/2-3) ve doyacaklardır; onu arayanlar yüceyi öveceklerdir. sizin yürekleriniz daima yaşayacaktır.
27- dünyanın bütün uçları anacaklar ve döneceklerdir yüceye; milletlerin bütün bölükleri senin önünde baş-eğeceklerdir.
28- çünkü krallık yücenindir, ve o milletler üzerinde yöneticilik eder.
29- yeryüzünün bütün semizleri yiyecekler ve baş-eğeceklerdir;

toprağa “inmiş” olanların hepsi,

onun önünde “eğileceklerdir;”

fakat o her birinin nefsini
“diriltmeyecektir.”

- 30- ona hizmet etmiş olanların zürriyeti hakkında, rab hakkında o nesle anlatılacaktır.
31- onlar gelecekler

ve aktaracaklardır

onun “erdemini”

yeni doğmuş olan millete;

-aktaracaklardır-

onun ne yaptığını.

BÖLÜM 21

1- yüce benim gözeticimdir, benim eksikim olmaz.

2-

o yatırır beni

“taze çayırarda,”

o yürütür beni

“sakin sular”

boyunca.

(musa, 32/2)

3- o benim nefsimi can verir, o kendi ismi uğrunda erdem yollarında yürütür beni.

4- ölüm gölgesi vadisinde dolaşsam bile, ben kötülükten korkmayacağım, çünkü sen benimle birliktesin.

senin “değneğin,”

ve senin “asan,”

onlar bana rahatlık verirler.

5- o bana eza edenlerin önünde sen benim için bir sofraya kurarsın. sen yağla (67/2) meshettin benim başımı, benim kasem dolup-taşıyor.

6- haydi sadece

“iyilik,”

ve “inayet,”

izlesin beni
hayatımın bütün günleri boyunca,

ben yerleşeceğim

yücenin “evinde”

günlerin devamınca.

BÖLÜM 22

- 1- dünya ve onun doluluğu yüce içindir, tüm yurtlar ve onun içinde oturanlar.
2- çünkü o onu denizlerin üzerinde kurdu, ve nehirlerin üzerinde o onu durdurdu.

3- yücenin	ve onun kutsal
-----	-----
“dağına”	“yerinde”
-----	-----
kim çıkabilir,	kim durabilir?

- 4- elleri temiz ve yüreği pak olan; benim nefsim adına boş yere yemin etmemiş olan, ve yalan yere yemin etmemiş olan.
5- o yüceden bir kutsama alacaktır, ve onun kurtuluşunun ilahından bir inayet.
6- bu onu arayanların neslidir, girmek için çalışanların

senin “huzuruna,”

yakubun.

7- kaldırın başımızı, ey “kapılar,”	ve yükselin, ey ebedi “girişler,”
--	--------------------------------------

ta ki o girsin, izzetin kralı.

8- kimdir bu izzetin kralı?

“azametli” olan,	yüce,	ve “güçlü” olan;
	yüce,	

“cenkte güçlü olan.”

9- kaldırın başımızı, ey “kapılar,”	ve yükselin, ey ebedi “girişler,”
--	--------------------------------------

ta ki o girsin, izzetin kralı.

10- kimdir bu izzetin kralı?

yüce,

 “bölüklerin efendisi olan,”

odur izzetin kralı.

BÖLÜM 23

1- sana, ey yüce, ben yaklaşıyorum kendi nefsimi.

2- ey benim ilahım, ben sana güvendim, beni utandırma; benim düşmanlarım coşmasınlar benim üzerimde.

3- ve sana umut bağlamış olan hiç kimseyi de utandırma; sadece o sebepsiz yere -sana- ihanet edenleri utandır.

4- ey yüce,

bana bildir

ve bana öğret

 senin “yollarını,”

 senin “patikalarını.”

5- beni kendi gerçeğinde yürüt ve öğret bana, çünkü sen benim kurtuluşumun ilahısın; ben bütün gün ancak sana umut bağlıyorum.

6- lütfen an, ey yüce,

 senin “rahmetlerini,”

 ve senin “inayetlerini,”

çünkü onlar ebedidir.

7- benim gençliğimin günahlarını ve benim isyanlarımı anma; sen benim için anasın sadece senin inayetine layık olan şeyleri, senin iyiliğinden ötürü, ey yüce.

8-

“iyidir,”

ve “doğrudur,”

yüce;

bunun için o hakka iletir günahkarları o yolda.

9- o yürütür alçakgönüllü olanları adaletle, ve öğretir alçakgönüllü olanlara kendi yolunu.

10- yücenin bütün patikaları

“inayettir,”

ve “gerçektir,”

onun ahdini gözetenler için (tesniye, 18/18-19)

ve

onun “tanıklıklarını.”

11- kendi ismin uğruna, ey yüce, benim günahımı bağışla, o büyük olsa da.

12- yüceden korkan o adam kimdir, o ona kendi seçmesi gereken yolu öğretecektir. (30/8)

13- onun nefsi iyilikte oturacaktır, ve onun zürriyeti yurdu miras alacaktır.

14-

yücenin “sırrı”

kendisinden korkanlar içindir,

ve onun ahdi onları haberdar etmek içindir.

15- benim gözlerim daima yüceye dönüktür, çünkü o benim ayaklarımı tuzaktan beri kılacaktır.

16- dön bana ve lütuf göster bana, çünkü ben yalnızım ve eza içindeyim.

17- benim yüreğimin dertleri çoğaldı; benim sıkıntılımdan kurtar beni.

18- bak

benim “eziyetlerime,”

ve benim “çabalarım,”

ve bağışla benim tüm günahlarımı.

19- bak benim hasımlarıma, onlar iyice çoğaldılar, ve şiddetli bir kinle onlar benden nefret ediyorlar.

20- koru benim nefsimi ve imdadıma yetiş benim; ben utandırılmayayım, çünkü ben sana sığındım.

21- “olgunluk,” ve “doğruluk,”

beni muhafaza edecek, çünkü ben

 “sana umut bağlıyorum.”

22- azat et, ey ilah, israili (ilahın-savaşçısı) onun bütün sıkıntılarından.

BÖLÜM 24

1- bana hükmet, ey yüce, çünkü ben kendi olgunluğumda yürüdüm; ve ben yüceye güvendim, ben asla sendelemeyeceğim.

2- beni imtihan et, ey yüce, ve beni test et; benim zihnimi ve benim yüreğimi incele.

3- çünkü

ve ben yürüdüm

 senin “inayetin”

 senin “gerçeğinde.”

benim gözlerimin önündedir,

4- ben sahtekar insanlarla oturmam, ve ben ikiyüzlülerle dost olmadım.

5- ben kötülük yapıcıların toplantılarından nefret ettim, ve ben adi-fena olanlarla oturmam.

6- ben paklıkta kendi ellerimi yıkadım, ve senin mezbahını dolaştım, ey yüce.

7- yüksek bir sesle şükürü ilan etmek için, ve bildirmek için

bütün

 senin “harika-işlerini.”

8- ey yüce, ben severim

 senin “evinin”

 ve senin “izzetinin”

mekanını,

yerleşme yerini.

- 9- benim nefsimi günahkarlarla birlikte toplama, ve benim canımı kan dökücü adamlarla.
10- onların ellerinde entrikalar vardır, ve onların sağ-elleri rüşvetle doludur.
11- bana gelince, ben o benim olgunluğumda yürüyeceğim; azat et beni ve bana lütuf göster.
12- benim ayağım düzlükte durmaktadır,

toplantılarda

“ben yüceyi kutsayacağım.”

BÖLÜM 25

- 1- yüce

benim “ışığımdır,”

ve benim “kurtuluşumdur,”

ben başka kimden korkayım?

yüce

“gücüdür”

benim hayatımın,

ben başka kimden sakınayım?

- 2- kötülük yapıcılar benim etimi yemek için bana yaklaştıklarında,

bana “eza edenler,”

ve bana “husumet besleyenler,”

benim aleyhime,

onların kendileri

“tökezleyip-düşerler.”

3- benim karşımda bir ordu konaklasa dahi, benim yüreğim korkmaz; bana karşı bir savaş çıkarsa dahi, bunda da ben -ona- güvenirim.

4- ben yüceden tek bir şey diledim, bunu arayacağım: keşke ben

otursam

yücenin “evinde”

hayatımın bütün günleri boyunca,

yücenin o “hazına”
bakmak için,

ve onun “makdisinde”
sezmek için.

5- gerçekten, o beni saklayacaktır kötülük gününde kendi barınağında; o beni gizleyecektir kendi çadırının gizli-yerinde; o beni bir kayanın üzerine çıkaracaktır.

6- şimdi dahi benim başım etrafımdaki tüm düşmanlarım üzerinde yükseltilmiştir, ve ben kurban edeceğim

onun çadırında

“takdimeler”

neşeli-ilahilerle;

ben “okuyacağım,”

ve ben “ezgileyeceğim,”

yüce için.

7- işit, ey yüce, benim sesimi ben çağırdığımda, bana lütuf göster ve bana cevap ver.

8- senin adına benim yüreğim dedi: “benim huzurumu ara!”

senin “huzurunu,”

ey yüce, ben arıyorum.

9- kendi huzurunu benden gizleme, kendi hizmetkarını kızgınlıkta kovma. sen daima benim yardımcım oldun; beni bırakma ve beni terketme, ey benim kurtuluşumun ilahı.

- 10- kendi babam ve kendi annem beni terketseler bile, yüce beni içeri alacaktır.
 11- öğret bana, ey yüce, senin yolunu, ve beni o düzgünlük patikasında yürüt, benim gözetleyici hasımlarımdan ötürü.
 12- beni verme o bana eza edenlerin arzularına, çünkü bana karşı yalancı şahitler kalktılar, ve şiddeti soluyanlar.
 13- eğer ben bu hayat yurdunda yücenin o iyiliğini göreceğime güvenmeseydim!
 14- sen umudunu yüceye bağla; kendini güçlendir ve o senin yüreğine cesaret verecektir,

ve sen umudunu

 “yüceye”

bağla.

BÖLÜM 26

- 1- seni, ey yüce, ben çağırıyorum, ey benim kayam; bana karşı sağır olma; çünkü eğer sen bana sessiz kalırsan, sonra ben o mezara inmiş olanlara benzerim.
 2- benim yakarışlarımın sesini işit ben sana feryat ettiğimde, ben kendi ellerimi kaldırdığımda senin has makdisine doğru.
 3- beni o adi-fena olanlarla ve adilik yapıcılarla birlikte çekme, onlar kendi dostlarıyla barış konuşurlar fakat onların yüreklerinde kötülük vardır.
 4- onlara öde onların hareketlerinin karşılığını ve onların kötü davranışlarının karşılığını, kendi ellerinin çalışmasına göre öde onlara, onların cezasını ver onlara.
 5- çünkü onlar sezip-düşünmüyorlar

yücenin

 “hareketlerini,”

ve onun ellerinin

 “çalışmalarını;”

- öyleyse, o yıkıp-indirsin onları, ve bir daha bina etmesin.
 6- kutsanmış olsun yüce, çünkü o işitti benim yakarışlarımın sesini.

7- yüce benim “gücümdür,” ve benim “kalkanımdır;”

benim yüreğim ona güvendi ve ben yardım edildim, benim yüreğim coştı;

ve

bu “ilahimle”

ben övüyorum onu.

8- yüce onların gücüdür; ve o kendi mesihi için kurtuluşlar hisarıdır.

9- lütfen koru kendi milletini, ve kutsa kendi mirasını;

onları “gözet,”

ve onları “yükselt,”

daima.

BÖLÜM 27

1- yüceye verin, ey siz ilahın hizmetkarları, yüceye verin

“azameti,”

ve “izzeti.”

2- yüceye verin onun ismine yakışan onuru; yüceye baş-eğin

has “görkemi” içinde.

3- yücenin sesi suların üzerindedir, izzetli ilah gürlemektedir; yüce engin suların üzerindedir.

4- yücenin sesi geliyor

yücenin sesi geliyor

“kuvvetle,”

“haşmetle!”

- 5- yücenin sesi sedir ağaçlarını kırar, yüce parçalar o süt-yurdunun sedir ağaçlarını!
 6- o onları bir buzağı gibi sıçratır; süt-yurdunu ve ot-yurdunu, yaban sığırının yavrusu gibi.
 7- yücenin sesi ateş ve alevler saçar.
 8- yücenin sesi çölü sarsar; yüce o has-vatanın çölünü sarsar.
 9- yücenin sesi geyikleri doğurtur, ve ormanları çıplak bırakır; ve sonra hepsi izzeti ilan ederler

 onun “mabedinde.”

- 10- yüce tufan üstünde taht kurdu, yüce kral olarak tahtında daima oturur.

11- yüce verecektir

yüce kutsayacaktır

 “kudreti”

 “barışla”

kendi milletine,

kendi milletini.

BÖLÜM 28

- 1- ben seni yükselteceğim, ey yüce, çünkü sen beni çekip-kaldırdın, ve kendi hasımlarımın benim üzerimde sevinmelerine müsaade etmedin.
 2- ey yüce, benim ilahım, ben sana feryat ettim ve sen bana şifa verdin.
 3- ey yüce, sen benim nefsimi kaldırıp-çıkardın yer-dibinden; sen beni mezara inmekten kurtardın.

 “okuyun yüce için,”

ey onun sadık-kulları,

ve onun has ismine şükürler edin.

- 5- çünkü onun kızgınlığı sadece bir an sürer, fakat onun lütfu hayat içindir. biri akşamleyin ağlayarak yatar, fakat seher vaktinde büyük bir neşe gelir.

- 6- ben kendi refahımda demiştim ki, ben hiçbir zaman düşmeyeceğim.
7- fakat, ey yüce, bu ancak senin lütfunla ve senin benim dağımın azametli olmasına destek olduğun vakit; sen kendi yüzünü gizlediğinde, ben şaşkına döndüm.
8- seni, ey yüce, ben çağırırım, ve -sen- rabbe ben niyaz ederim.
9- benim ölümümde ne kazanç var, benim çukura inmemde? toprak seni doğrular mı, o senin gerçeğini ilan eder mi?
10- işit, ey yüce, ve bana lutfet; ey yüce, bana yardım et!
11- sen benim yasımı benim için bir şenliğe döndürdün, sen benim çulumu çıkardın ve beni sevinçle kuşattın,
12- ta ki benim nefsim

“okusun senin için,”

ve asla susmasın;

ey yüce, benim ilahım, ben sana daima şükredeceğim.

BÖLÜM 29

- 1- sana, ey yüce, ben sığındım, beni hiçbir zaman utandırma;

senin “erdemle”

beni azat et.

- 2- kendi kulağını eğ bana çabukça, benim imdadıma yetiş; benim için güçlü bir kaya ol, beni kurtaracak bir hisar.
3- çünkü

benim “kayam,”

ve benim “hisarım,”

yalnızca sensin;

ve kendi ismin uğruna

 “ilet” beni,

 ve “yürüt” beni.

- 4- onların benim için gizledikleri bu ağdan çıkar beni, çünkü sen benim kalemsin.
 5- ben kendi ruhumu senin eline bıraktım; sen beni azat ettin, ey yüce, gerçeğin ilahı.
 6- ben o değersiz boş-şeylerin ardınca gidenleri hor görürüm; bana gelince, ben yüceye güvenirim!

7- ben “çoşacağım,” ve ben “sevineceğim,”

 senin “inayetinde;”

çünkü sen benim eziyetimi gördün, sen benim nefsimin dertlerini bildin.

8- ve sen beni o hasmın eline bırakmadın, fakat sen benim ayaklarımı durdurdun geniş bir yerde.

9- lutfet bana, ey yüce, çünkü ben sıkıntıdayım; benim gözlerim üzüntüden sönmüş, ve benim nefsim ve benim içim.

10- çünkü benim hayatım kederle geçiyor ve benim yıllarım iniltiyle; kendi kusurumdan ötürü benim gücüm gitti, ve benim kemiklerim eridi.

11- bütün o bana eza edenlerden ötürü ben bir yüz-karası oldum, özellikle kendi komşularıma, ve bir dehşet tüm beni tanıyanlara; dışarıda beni görenler hemen benden uzaklaşıyorlar.

12- ben ölümler gibi yürekte unutuldum, ben ufalanan bir çömlek gibi oldum.

13- çünkü ben kalabalıkların çekiştirmelerini işittim, her yanda tahrik; onlar hep birlikte bana karşı komplo kurduklarında, benim nefsimi kastetmeyi planladılar.

14- fakat ben sana güvendim, ey yüce. ben dedim: “benim ilahım sensin!”

15- benim vakitlerim ancak senin elindedir; benim hasımlarımın ve beni kovalayanların ellerinden kurtar beni.

16- kendi yüzünü ışıldat senin hizmetkarının üzerine; kurtar beni

 senin “inayetle.”

17- ey yüce, beni utandırma, çünkü ben sana çağrıda bulundum! o adi-fena olanları utandır, onların mezarda sesleri kesilsin.

18- yalan söyleyen o dudaklar sussun, erdemli olanın aleyhine batılı konuşan,

“kibirle,”

ve “hakaretle.”

19- ne büyüktür

senin “iyiliğin;”

sen onu “sakladın”
senden korkanlar için,

sen onu “sergiledin”
sana sığınmak isteyenler için,

tüm insan oğullarının huzurunda.

20- kendi yüzünün koruyucu-örtüsünde barındır onları adamların hoyratlığından; onları sakla bir sığınakta dillerin hücumundan.

21- kutsanmış olsun yüce, çünkü o harika davrandı

kendi “inayetinde”

bana,

kuşatılmış olan o şehirde.

22- ben kendi telaşım da demiştim ki, ben tüm den senin gözlerinin önünden atıldım!
fakat gerçekte sen benim yakarışlarımın sesini işittin ben sana feryat ettiğimde.

23- sevin yüceyi, ey onun tüm sadık-kulları! yüce inançlıları korur, fakat kibirle hareket edenin hoyratlığının karşılığını ödeyecektir o.

24- güçlü olun, ve sizin yürekleriniz cesaretli olsun,

ey tüm o arzuyla bekleyenler

“yüceyi.”

BÖLÜM 30

- 1- övgüye layıktır o kişi ki, onun taşkınlığı bağışlanmış ve onun günahı örtülmüştür.
 2- övgüye layıktır o insan ki, yüce ona hiçbir kusur atfetmez, ve onun ruhunda hiç hile bulunmaz.
 3- ben sustuğumda, benim kemiklerim gevşedi bütün gün süren benim kederli iniltimden ötürü.
 4- çünkü gündüz ve gece senin elin ağır oldu benim üzerimde; yazın kavurucu sıcaklığıyla benim dermanım tükendi.
 5- şimdi kendi günahımı ben sana bildiriyorum, kendi kusurumu saklamıyorum. ben dedim: “ben kendi taşkınlıklarımı yüceye itiraf edeceğim,” ve sen böylece benim günahımın kusurunu bağışladın.
 6- bu nedenle her sadık-kul sana dua etmeli (bela) düştüğü zamanlarda; ta ki böylelikle o yıkıcı sel suları ona asla ulaşamayacaktır.
 7- sen benim barınağımsın, beni sıkıntıdan sen kurtarırsın; kurtuluş ilahileriyle sen beni sarıp-sarmalarsın.

8- ben sizi “eğiteceğim,” ve ben size “öğreteceğim,”

hangi

 “patikada”

ilerlemeniz gerektiğini;

ben size kendi “gözümü” ilham edeceğim.

9- öyleyse, sakın olmayın

 bir “at” gibi,

 bir “katır” gibi,

anlayızsız;

onlar gem ve dizginle idare edilmedikçe, asla sana yaklaşmazlar.

10- adi-fena olanların tasaları çoktur, fakat yüceye güvenen kişiyi inayet sarıp-kuşatacaktır.

11- yüceyle

“mutlu-olun,”

ve “sevinin,”

ey erdemli olanlar!

bağırın

“neşeyle,”

bütün doğru yürekliler!

BÖLÜM 31

- 1- ben yüceyi kutsayacağım her vakit, onun övgüsü daima benim ağızımda olacaktır.
- 2- benim nefsim izzet bulur yücede; alçakgönüllü olanlar işitsin ve mutlu olsunlar.
- 3- yücenin büyüklüğünü beyan edin benimle birlikte, ve haydi biz onun ismini yükseltelim hep beraber.
- 4- ben yüceyi aradım ve o bana cevap verdi, ve benim tüm kaygılarımdan o azat etti beni.

5-

o tüm bakanlar

“ona”

ışıldadılar,

ve onların yüzleri asla aşağılanmayacaktır.

- 6- bu fakir çağırır ve yüce işitir, ve bütün onun dertlerinden o kurtarır onu.
- 7- yücenin meleği onun sakınan-kullarının çevresinde ordugah kurar, ve o onları korur.
- 8- düşünüp-sezin ve görün ki, yüce iyidir; ona sığınan kişi övgüye layıktır.
- 9- korkun yüceden, ey onun has-kişileri, çünkü onun sakınan-kulları için hiçbir mahrumiyet olmayacaktır.
- 10- genç arslanlar aç ve muhtaç kalırlar, fakat yüceyi arayanların hiçbir iyiliği eksik kalmayacaktır.
- 11- gelin, ey hizmetkarlar, bana kulak verin; ben size yüce korkusunu öğreteceğim.
- 12- aranızda hayatı arzulayan o adam kimdir, iyiliği görme günlerini seven?
- 13- öyleyse, kendi dilini kötülükten sakındır, ve kendi dudaklarını yalan söylemekten.

14- kötülükten dön ve

“iyilik”

yap; (12/1)

barışı ara ve onun ardınca git.

15- yücenin gözleri erdemli olanlara doğrudur, ve onun kulakları onların feryadına doğru.

16- yücenin yüzü kötülük yapıcılara karşıdır, onların anısını yeryüzünden kesip-atmak için.

17- onlar -salihler- feryat ettiklerinde yüce duyacaktır, ve onların bütün dertlerinden o kurtaracaktır onları.

18- yüce yakındır kalbi kırılmış olanlara; ve o kayırır ruhu ezilmiş olanları.

19- erdemli olanın hataları çoktur, fakat yüce onların hepsinden azat eder onu.

20- o korur onun bütün kemiklerini, onların biri dahi kırılmadı.

21- adi-fena olanın ölüm vuruşu kötüdür, ve erdemli olandan nefret edenler kınanacaklardır.

22- yüce kendi hizmetkarlarının nefislerini azat eder; ve asla kınanmayacaklardır

o tüm sığınanlar

“ona.”

BÖLÜM 32

1- sen dövüş, ey yüce, benim karşıtlarımla, sen savaş o benimle savaşanlarla.

2- büyük-kalkanı ve küçük-kalkanı al ve lütfen kalk

benim “savunmam” için.

3- mızrağı çek ve yolu kapat

benim “kovalayıcılarım” önünde;

benim nefsimde de: “ancak

ben

senin “kurtuluşunum!”

- 4- o benim canıma kastedenler utansınlar ve küçük düşsünler; o benim zararımı arayanlar geri dönsünler ve hor kalsınlar.
 5- onlar rüzgarın önündeki saman çöpü gibi olsunlar, yücenin meleği onları uzağa sürerken.
 6- onların yolu karanlık ve kaygan olsun, yücenin meleği onları kovalarken.
 7- çünkü onlar haksız yere benim için kendi ağlarının tuzağını gizlediler, haksız yere onlar beni öldürmek için çukur kazdılar.
 8- onların her birinin üzerine felaket ansızın çöksün, ve onun gizlemiş olduğu kendi ağı ancak kendisini yakalasın; felaket içinde o düşsün onun içine.
 9- sonra benim nefsim coşacaktır yüceyle,

ve sevinecektir

onun “kurtuluşunda.”

- 10- benim bütün kemiklerim diyecekler: “ey yüce, senin gibi olan kimdir? fakiri kendisinden daha azametli olandan kurtaran, fakiri ve hakiri o kendisini soyandan?”
 11- yalancı şahitler kalkıyorlar; hakkında hiçbir bilgim olmayan konularda beni hesap vermeye çağırıyorlar.
 12- iyiliğe karşı onlar bana kötülük ödüyorlar, benim nefsimde üzüntü olsun diye.
 13- fakat bana gelince, onlar hasta olduklarında ben çul kuşanırdım, ve ben oruçla kendime eziyet ederdim.
 14- bir dostum veya benim öz kardeşimmiş gibi ben kaygılanırdım; yaşlı bir ana gibi ben iki-büklüm eğilirdim.
 15- fakat ben sendeleyince, onlar sevindiler ve toplandılar, sefiller bana karşı toplandılar, ben bilmem ki neden; onlar beni didiklediler ve asla susmadılar.

16- -----

“dalkavuklukla,”

ve “soytarılıkla,”

onlar bana kendi dişlerini gıcırdattılar bir somun ekmek uğruna.

- 17- ey rab, sen daha ne kadar bakacaksın? kurtar benim nefsimi onların helakından, benim canımı bu genç arslanlardan.

18- ben sana şükredeceğim

ben seni öveceğim

büyük “toplulukta,”

geniş “kalabalıkta.”

19- haksız-davalarından ötürü bana düşman kesilenler sevinmesinler benim üzerimde; ve sebepsiz yere benden nefret edenler, o göz kırpanlar.

20- çünkü onların konuştukları barış değildir; fakat onlar yurdun uslu insanlarına karşı aldatici tuzak kurmaktadırlar.

21- onlar kendi ağızlarını geniş açtılar benim aleyhime, onlar dediler: “ha, ha! işte, bizim gözlerimiz gördü!”

22- sen gördün, ey yüce, lütfen sessiz kalma; ey rab, benden uzak durma!

23- yükselt kendini ve benim hükmüm için uyan; benim ilahım ve rabbim, benim davama.

24- bana hükmet

senin “erdemle,”

ey yüce, benim ilahım,

ve onlar benim üzerimde sevinmesinler.

25- onlar kendi yüreklerinde demesinler: “ha, bizim nefsimiz!” onlar demesinler: “işte, biz onu yuttuk!”

26- benim kötü halime sevinenler hep birlikte utansınlar ve küçük düşsünler; kendilerini hoyratça benim üzerime kaldıranlar utanç ve horluk elbisesiyle giydirilsinler.

27- fakat

“neşeyle-okusunlar,”

ve “mutlu-olsunlar,”

o

benim “aklanışımı”

arzulayanlar;

onlar her daim desinler: “izzetli olsun yüce, kendi hizmetkarının esenliğini arzulayan!”

28- sonra benim dilim beyan edecektir

senin “erdemini,”

ve senin “övgünü,”

bütün gün boyunca.

BÖLÜM 33

- 1- adi-fena olana karşı taşkınlık sözü benim yüreğimdedir, ki onun gözleri önünde hiç ilah korkusu olmamalıdır.
- 2- çünkü o düzledi yolu onun önünde ve onun gözlerinde, ta ki o bulsun onun kusurunu nefret etmek için.
- 3- onun ağzının kelimeleri

“adiliktir,”

ve “aldatmadır;”

(musa, 29/17-18)

o bırakmıştır sezip-düşünmeyi

“iyilik”

yapma hususunda. (12/1)

4- o kendi yatağında adilik düşünür, o kendisini iyi olmayan bir patıkaya sevk eder; o kötülükten çekinmez.

5- ey yüce,

senin “inayetin”

senin “sadakatin”

göklere kadardır,

zirvelere kadardır;

senin “erdemini”

senin “hükümlerin”

azametli dağlar gibidir,

çok-derin sular gibidir;

sen hem insanı hem hayvanı kurtarırsın, ey yüce.

7- senin inayetin ne değerlidir, ey ilah; insan oğulları senin kanatlarının gölgesinde sığınrlar.

8- onlar doyurulacaklardır

senin evinin

“bolluğuyla;”

ve senin hazlarının

“ırmağından”

sen onlara içireceksin.

(musa, 32/2)

9- çünkü hayatın kaynağı sendedir; ancak senin ışığınla biz ışık görelim.

10- ulaştır

senin “inayetini”

o seni bilenlere,

ve senin “bağışını”

yüreği doğru olanlara.

11- kibirlinin ayağı bana erişmesin, ve adi-fena olanın eli beni itmesin.

12- onlar orada düştüler, o adilik işleyicileri; onlar yere çalındılar ve bir daha kalkamadılar.

BÖLÜM 34

1- kötülük yapıcılarla rekabete girme, haksızlık yapıcılara imrenme.

2- çünkü onlar ot gibi çabukça kesilip-atılacaklardır, ve yeşil bitkiler gibi onlar kuruyacaklardır.

3- yüceye güven ve iyilik yap; yurttta otur ve

 “sadakatile”

kendini besleyip-geliştir.

4- ve yüceden haz al, çünkü o senin yüreğinin arzularını verip-bağışlayacaktır sana.

5- sen kendi yolunu yüceye bırak, ona dayan ve o davranıp-yapacaktır.

6- o çıkarıp-getirecektir

 senin “erdemini”

bir ışık gibi,

 ve senin “adaletini”

öğle güneşi gibi.

7- sakince bekle yüceyi, ve arzuyla bekle yüceyi; o serveti artan adamla rekabete girme, iğrenç tuzaklar kuran o adamlar.

8- öfkeden kaçın ve gazabı terket; rekabete girme, o sadece zarar getirir.

9- çünkü kötülük yapıcılar kesilip-atılacaklardır, fakat yüceye umut bağlamış olanlar

miras alacaklardır

 o “yurdu.”

(musa, 32/2)

10- kısa bir süre daha ve sonra adi-fena olan kalmayacaktır; sen dikkatlice bakacaksın onun yerine ve o artık orada olmayacaktır.

11- fakat alçakgönüllü olanlar yurdu miras alacaklar ve bol barış içinde haz duyacaklardır.

12- adi-fena olan tuzak kurar erdemli olana karşı, ve o kendi dişlerini gıcırdatır ona karşı.

13- rab ona güler, çünkü o görmektedir onun gününün yaklaştığını.

14- adi-fena olanlar kılıç çektiler ve kendi yaylarını gerdiler, fakiri ve hakiri yere indirmek için, o yolları doğru olanları kesmek için.

15- onların kılıçları onların kendi yüreklerini delecektir, ve onların yayları kırılacaktır.

16- erdemli olanın azı adi-fena olanların çoğundan daha iyidir, ne kadar da büyük olsa.

17- çünkü adi-fena olanların kolları kırılacaktır, fakat erdemli olanı destekleyen yücedir.

18- yüce bilmektedir olgun-kulların günlerini, onların mirası daimi olacaktır.

19- onlar felaket vaktinde asla utandırılmayacaklardır; ve kıtlık günlerinde onlar doyurulacaklardır.

- 20- çünkü adi-fena olanlar yok olacaklardır, ve yücenin hasımları besili-koyunların yağı gibi olacaklardır: yakılıp-tükenmiş! onlar duman içinde yakılıp-tükenmiş!
 21- adi-fena kişi borç alır, ama o geri ödemez, fakat erdemli olan cömerttir ve verir.
 22- çünkü onun kutsanmışları yurdu miras alacaklardır, fakat onun uğursuzlanmışları kesilip-atılacaklardır.
 23- insanın adımları yüce tarafından pekiştirilir, ve o lütufla-kayıraktır onun yolunu.
 24- o sende bile, asla yere düşürülmeyecektir, çünkü yüce onun elinden tutmaktadır.
 25- ben genç idim ve şimdi yaşlandım, fakat ben bir erdemli kişinin bırakıldığını hiç görmedim, ne de onun çocuklarının ekmek dilendiklerini.
 26- bütün gün boyunca o bağışlayıcıdır ve borç verir, ve onun çocukları da bir kutsamadır.
 27- kötülükten dön ve iyilik yap, ta ki sen daimi olarak yerleşesin.
 28- çünkü yüce adaleti sever ve kendi sadık-kullarını o asla terketmez, onlar ebediyen korunacaklardır; fakat adi-fena olanların zürriyeti kesilip-atılacaktır.
 29- erdemli olanlar yurdu miras alacaklardır ve onlar orada daimi olarak yerleşeceklerdir.

30-	erdemlinin ağızı söyler ----- "hikmeti," -----	ve onun dili konuşur ----- "adaleti;" -----
-----	---	--

31-

 kendi ilahının "kanunu"

 (musa, 27/25)

onun yüreğindedir;
onun adımları kaymayacaktır.

- 32- adi-fena kişi gözetler erdemli olanı ve onu öldürmek ister.
 33- fakat yüce onu vermeyecektir onun eline, ve onun kınanmasına o asla izin vermeyecektir kendisi hükümlerinde.
 34- sen umudunu yüceye bağla ve onun yolunu tut, ve o seni yükseltecektir

miras alsın diye

o "yurdu;"

(musa, 32/2)

sen şahit olacaksın o adi-fena olanların yok edilmişlerine.

35- ben bir adi-fena kişi gördüm, o kudretliydi ve her daim yeşil kalan bir yerleşik-ağaç gibi kök salmış idi.

36- fakat o kayboldu, ve sonra o artık yoktu; ben onu aradım fakat o bulunamadı.

37-	sen gözet	ve sen bak
	-----	-----
	“olgun” olanı,	“doğru” olana,
	-----	-----

çünkü barış adamı için iyi-kısmet vardır.

38- fakat günahkarlar birlikte helak edileceklerdir; adi-fena olanların kötü-kısmetleri kesilip-atılmaları olacaktır.

39-	ve

	erdemlinin “kurtuluşu”

	yücedendir,

sıkıntı vaktinde onların azametidir.

40- yüce onlara yardım etti ve onların uzaklaşmalarını sağladı; o onların uzaklaşmalarını sağlayacaktır adi-fena olanlardan ve o onları kurtaracaktır, çünkü onlar ona sığındılar.

BÖLÜM 35

- 1- ey yüce, senin hiddetinde beni azarlama, ve senin gazabında beni hırpalama.
- 2- çünkü senin okların bana saplandılar, ve senin elin benim üzerime ağır-indi.
- 3- senin öfkenden ötürü benim etimde sağlık kalmadı, ve kendi günahımdan ötürü benim kemiklerimde esenlik kalmadı.
- 4- çünkü benim kusurlarım başımdan aştı; ağır bir yük gibi, onlar benim takatimden çok fazladılar.
- 5- kendi akılsızlığımdan ötürü benim yaralarım iğrenç ve irinli oldular.
- 6- ben iyice eğildim ve iki-büklüm oldum; ben bütün gün boyunca yaslı geziyorum.
- 7- çünkü benim belim iğrenç-eziyetlerle dolu, ve benim etimde hiç sağlık yok.
- 8- ben bitkinim ve iyice ezilmiş durumdayım. kendi yüreğimin acısıyla ben inlemekteyim.

9- ey rab,

benim “çabam,”

senin önündedir,

ve benim “iniltim,”

senden saklı değildir.

10- benim yüreğim çarpıyor, benim gücüm tükeniyor; ve benim gözlerimin ışığı artık bende değildir.

11- benim arkadaşlarım ve dostlarım benim derdimden uzak duruyorlar, ve benim yakınlarım mesafe koyuyorlar.

12- benim canıma kastedenler tuzaklar kurdular, ve benim zararımı arayanlar ihaneti konuşuyorlar; ve onlar bütün gün aldatışı düşünüyorlar. (44/5)

13- fakat ben bir sağır adam gibiyim, ben işitmiyorum; ve ben kendi ağzını açmayan bir dilsiz gibiyim.

14- ben hiç işitmeyen bir adam gibi davrandım, ve kendi ağzında hiç cevabı olmayan.

15- çünkü ben seni bekliyorum, ey yüce; sen cevap vereceksin, ey rab, benim ilahım!

16- çünkü ben dedim: “yoksa onlar bana gülecekler, benim ayağımın kaymasında onlar kendilerini benim üzerimde büyütecekler.”

17- çünkü ben yıkıcı-elim içindeyim, ve benim sancım daima benim önümdedir.

18- ama kendi kusurumu ben kabul ediyorum, kendi günahım için ben üzülüyorum.

19- fakat benim hasımlarım canlıdırlar, ve o benden haksız yere nefret edenler gittikçe büyüyorlar.

20- iyiliğe karşı kötülük ödeyenler, benim iyiliği takip etmemden ötürü o bana sataşanlar.

21- beni terk etme, ey yüce, benim ilahım, benden uzak durma.

22- benim yardımına koş,

ey rab,

benim “kurtuluşum!”

BÖLÜM 36

1- ben dedim: “ben kendi yollarımı muhafaza edeceğim kendi dilimle günah işlemekten; ben kendi ağzıma gem vuracağım, o adi-fena kişi benim önümde dursa bile.”

2- ben hepten sustum, ben iyilik hakkında bile suskun durdum, benim acım alevlense bile.

3- benim yüreğim kızgınlaştı içimde, benim düşüncelerimde bir ateş alevlendi; sonra ben kendi dilimi çözüp konuştum:

- 4- “bana bildir, ey yüce, benim nihayetimi ve benim günlerimin sayısını, o nedir; ta ki ben bileyim ne zaman son bulacağımı.”
- 5- işte, sen benim günlerimi bir karış kıldın, ve benim ömrüm senin önünde bir hiç gibidir; herkes sadece boşunadır, tüm insan varlığı.
- 6- adam kendi yolunu karanlıkta kılmaktadır; onların çalıştığı herşey boşunadır; o servet yığar, fakat onu kimlerin toplayacağını kendisi bilmez.
- 7- ve şimdi, ben neyi umut ediyorum, ey rab,

benim arzum yalnızca

 “sanadır.”

- 8- bütün kendi taşkınlıklarından azat et beni; beni ahmakların önünde küçük düşürme!
- 9- ben suskunum, ben ağzımı açmıyorum, çünkü bunu yapan sendin.
- 10- senin vuruşunu kaldır benim üzerimden; ben telef oldum senin elinin atağıyla.
- 11- sen adamı azarlamalarla hırpalarsın kusurlarından ötürü, sen onun sağlığını bir güve misali tüketirsin. fakat insan sadece boşunadır.

12- işit

kulak ver

 benim “duamı,”

 benim “feryadıma,”

ey yüce,

sessiz kalma

 benim
 “gözyaşlarıma;”

çünkü ben bir garibim senin yanında, bir misafirim bütün kendi atalarım gibi.

- 13- dön benden, ta ki ben tekrar güç bulayım göçüp-gitmeden ve tümünden yok olmadan önce.

BÖLÜM 37

- 1- ben büyük-umut bağladım yüceye; o yöneldi bana ve işitti benim feryadımı.
- 2- o beni azgın-sular çukurundan çıkardı, çamurlu bataklıktan. o benim ayaklarımı bir kayanın üzerinde durdurdu, benim adımlarımı sağlamca-bastırdı.

3- o benim ağızıma yeni bir ilahi koydu,

bir “manzume”

bizim ilahımız için;

kalabalıklar görecekler, ve onlar ürpercekler;

ve onlar yüceye güveneceklerdir.

4- yüceyi kendi güvencesi kılan o kişi övgüye layıktır, ve o asla kibirlilere meyletmemiştir, ve batılın peşinde gidip-sapanlara.

5- sen ne çok -iyilik- ettin, ey yüce, benim ilahım!

senin “harikaların,”

ve senin “düşüncelerin,”

bizim içindir;

hiç kimse sana denk olamaz.

eğer ben onları aktaracak veya iletcek olsam, onlar saymak için çok fazladır.

6- sen istemedin et-takdimesi veya tahıl-takdimesi, fakat sen benim kulaklarımı açtın; sen dilemedin yakılan-takdime veya günah-takdimesi.

7- sonra ben dedim: “öyleyse, işte ben geldim

kitabın “tomarıyla”

benim için yazılmış olan!

(63/22-23)

8- ben tamam etmeyi arzuluyorum

 senin “iradeni,”

 benim ilahım,

 ve senin “kanunun,”

 benim benliğimdedir.

9- ben erdemi ilan ettim geniş bir toplulukta; işte, ben dudaklarımı kapatmayacağım, ey yüce, sen bunu bilirsin.

10- senin erdemini ben gizlemedim kendi yüreğimde;

 senin “sadakatini,”

 ve senin “kurtarışını,”

ben bildirdim;

ben gizlemedim

 senin “inayetini,”

 ve senin “gerçeğini,”

geniş bir topluluktan.

11- sen, ey yüce, kendi rahmetini benden esirgeme;

 senin “inayetini,”

 ve senin “gerçeğini,”

daima korusunlar beni.

12- çünkü sayısız kötülükler kuşattılar beni; kendi günahlarım bana yetiştiler, ve ben görmekten acizim; onlar benim başımın saçlarından daha çok oldular, ve benim cesaretim beni bıraktı.

13- senin iraden olsun, ey yüce, benim imdadıma yetişmek; ey yüce, benim yardımına koş!

14- ona bir son vermek için o benim nefsimi arayanlar hep birlikte utandırılınsınlar ve küçük düşürülsünler; o benim düşkünlüğümü arzulayanlar geri çekilsinler ve horlansınlar.

15- onlar kimsesiz kalsınlar kendi utandırmalarından ötürü, o benim için diyenler: “ha, ha!”

16- fakat

“sevinsinler”

ve “mutlu-olsunlar”

senle,

o tüm seni arayanlar;

onlar her daim desinler: “ululanmış olsun yüce,” o sevenler

senin “kurtarışını.”

17- bana gelince, ben fakir ve hakirim; rab beni düşünecektir. yalnızca sen

benim “yardımımsın,”

ve benim “imdadımsın;”

gecikme, ey benim ilahım!

BÖLÜM 38

1- yoksulu anıp-düşünen o kişi övgüye layıktır, kötü günde yüce onu azat edecektir.

2- yüce onu koruyacak ve onu hayata döndürecek, ve o mutlu olacaktır yurtta; ve sen onu asla kendi hasımlarının arzusuna bırakmayacaksın.

3- yüce ona destek olacaktır düşkünlük yatağında; sen onun tüm rahatımı kendi hastalığında kaçırdığında bile.

4- bana gelince, ben dedim: “ey yüce, bana lütuf göster! benim nefsimde şifa ver, çünkü ben sana karşı günah işledim!”

5- kendi hasımlarım benim hakkımda kötülük konuşmaktadırlar: “o ne zaman ölecek ve onun ismi yok olup gidecek?”

6- ve biri ziyarete gelse, o samimiyetsizce konuşuyor; onun yüreği adilik topluyor kendisi için, çıkar çıkmaz o yetiştiriyor onu.

7- benim bütün düşmanlarım bana karşı hep birlikte fısıldaşıyorlar, onlar benim zararım için bana tuzak kuruyorlar; onlar diyorlar: “onun kanun tanımazlığı kendi başına düştü; o şimdi hasta yatmaktadır, ve o artık bir daha kalkmayacaktır!”

8- benim kendisine güvendiğim can dostum bile, benim ekmeğimi yemiş olan (33/8), kendi topuğunu bana karşı kaldırdı.

9- fakat sen, ey yüce, bana lütuf göster, ve beni ayağa-kaldır, ta ki ben

onlara “ödeyeyim.”

10- ben bununla bileceğim ki sen beni arzuluyorsun; çünkü sen benim hasmımın benim üzerimde hoyratça-sevinmesine asla müsaade etmiyorsun.

11- ve ben,

benim “bütünlüğümden”

ötürü

sen beni “destekledin,”

ve sen beni “dik-durdurdun,”
senin önünde, daima.

12- kutsanmış olsun yüce, israilin (ilahın-savaşçısı) ilahı, ezelden ebede kadar;

“haydi-öyle-olsun,”

ve “haydi-öyle-olsun!”

BÖLÜM 39

1- bana lütuf göster, ey ilah,

çok bol olan

senin “inayetinle,”

senin “şefkatinle,”

sil benim taşkınlıklarımı.

2- kendi kusurumdan çokça temizle beni, ve kendi günahımdan arındır beni.

3- çünkü ben idrak ediyorum kendi taşkınlıklarımı, ve kendi günahım daima benim önümdedir.

4- ben ancak sana karşı günaha düştüm, ve ben senin gözünde kötü olanı yaptım; bu sebeble, sen konuştuğunda haklısın, ve sen hükmettiğinde hatasızsın.

- 5- işte, ben kusur içinde oluşturuldum, ve ben kendi annemde günah içinde gebe kalındım.
6- işte, senin arzuladığın

o “gerçek”

ve o “hikmet”

gizli-yerlerdedir,

saklı-yerlerdedir,

senin bana öğretiyor olduğun.

- 7- beni zufa otuyla arıt gūnahtan, ta ki ben arınmış olayım; beni temizle, ta ki ben kardan daha ak olayım.
8- bana neşeyi ve mutluluğu işittir, senin ezdiğin kemikler böylelikle çoşsunlar.
9- sakla kendi yüzünü benim günahlarımdan, ve sil benim bütün kusurlarımı.
10- benim için arınmış bir yürek yarat, ey ilah; ve benim içimde kararlı bir ruh tazele.
11- beni kendi huzurundan atma uzağa, ve benden asla geri alma

senin has “ruhunu.”

- 12- bana geri ver senin kurtarışının neşesini, ve cömert bir ruhla beni destekle.
13- ben öğreteceğim senin yollarını taşkınlara, ve günahkarlar sana dönecekler.
14- beni azat et kan-suçundan, ey ilah, benim kurtuluşumun ilahı, ve sonra

benim dilim neşeyle-okuyacaktır

senin “erdemini.”

- 15- ey rab, benim dudaklarımı aç, ta ki sonra

benim ağzım beyan edecektir

senin “övgünü.”

- 16- çünkü sen kurbanı arzulamıyorsun, yoksa ben onu verirdim; sen yakılan-takdime istemiyorsun.
 17- ilahın arzuladığı kurbanlar ezilmiş bir ruhtur; ey ilah, sen ezilmiş ve kırılmış bir yüreği hor görmeyeceksin.
 18- kendi lütfunda doruğa iyilik et; o barış-yurdunun surlarını inşa et.
 19- sonra sen arzulayacaksın

o

 “erdemlilik takdimelerini;”

(musa, 33/9)

 “yakılan-takdimeleri,”

 ve “bütün-takdimeleri;”

sonra senin mezbahının üzerinde boğalar takdim edilecektir.

BÖLÜM 40

- 1- sen niçin kötülükle gururlanıyorsun, ey azametli zorba? ilahın inayeti bütün gün boyuncadır.
 2- senin dilin hainlikler kurar, keskin bir ustura gibi o hile eder.
 3- sen kötülüğü sevdin iyilikten çok, batılı

 “erdemi”

konuşmaktan çok.

- 4- sen yiyip-yutan bütün kelimeleri sevdin, ey hileci dil.
 5- ilah da seni ebediyen parçalayacaktır; o seni vuracak ve çadırından çekip-alacaktır, ve o seni hayat yurdundan söküp-atacaktır.
 6- erdemli olanlar görececek ve ürperecekler, ve sonra onlar ona güleceklerdir:
 7- “işte, ilahı kendisine bir kale edinmeyen kişi; fakat o kendi servetinin bolluğuna güvendi, o kendi ihanetinden güç aldı.”

8- fakat ben

daima yeşil bir

 “zeytin ağacı”

gibiyim, (1/2-3)

 ilahın “evinde;”

ben ilahın inayetine güvenmekteyim,
 her daim ve daima.

9- ben sana daima şükredeceğim çünkü sen bunu yaptın, ben senin ismine umut
 bağlayacağım çünkü o iyidir, tüm senin sadık-kullarının huzurunda.

BÖLÜM 41

1- akılsız olan kendi yüreğinde der: “ilah -bu işte- yoktur!” onlar davrandılar

“bozukça,” ve “adice,”
 kusur işleyerek;

hiç kimse yoktur

 “iyilik”

yapıcı olan. (12/1)

2- ilah gökten baktı insan oğullarına, görmek için derin-düşünen biri var mı diye
 ilahı arayan?

3- hepsi saptı, onlar hep birlikte yozlaştılar; iyilik yapıcı hiç kimse yok, bir kişi bile yoktur.

4- benim ulusumu ekmek yer gibi yiyen, ve ilahı çağırmayan, o adilik yapıcılar idrak
 etmediler mi ki,

5- onlar orada dehşetle vurulacaklar, daha önce misli olmamış bir dehşet; çünkü ilah sana
 karşı ordu kuranların kemiklerini dağıtır. sen onları utandırdın, çünkü ilah onları aşağıladı.

6- keşke doruktan gelse o

ilahın-savaşçısının

“kurtuluşları!”

ilah azat ettiği vakit kendi ulusunun

“esirliğini,”

yakub “çoşacaktır,”

israil “sevinecektir.”

BÖLÜM 42

1- ey ilah,

kendi “isminle”

kendi “kudretinle”

kurtar beni,

akla beni.

2- ey ilah, işit benim duamı, kulak ver benim ağzımın deyişlerine.

3- çünkü yabancılar bana karşı kalktılar, ve zorbalar benim nefsimi aradılar, onlar ilahı kendi önlerine koymadılar.

4- işte, ilah bana yardım eder, rab benim nefsimi destekleyenlerle birlikte.

5- o geri ödeyecektir o kötülüğü benim tetik-düşmanlarıma;

senin “gerçeğinde”

kesip-indir onları!

6- bir gönüllü-takdimeyle ben sana kurban vereceğim; ben senin ismine şükredeceğim, ey yüce, çünkü o iyidir.

7- ve her sıkıntıda o benim imdadıma yetişti, ve benim gözüm böylece yukarıdan baktı o

benim “hasımlarıma.”

BÖLÜM 43

1- dinle, ey ilah,

es-geçme

benim “duamı,”

benim “yakarışımı!”

2- bana ilgi göster, ve bana cevap ver; ben şu an konuşurken bile yaşlıyım ve inlemekteyim-

3- hasmın bağırışlarından ötürü, adi-fena kişilerin zorbalıklarından ötürü; çünkü onlar beni kötülükle suçluyorlar, ve onlar benden şiddetle nefret ediyorlar.

4- benim yüreğim sızlamaktadır kendi içimde, ve ölüm dehşetleri benim üzerime düştüler.

5- korku ve titreme sarıyor beni, ve ben tam bir ürküntü içindeyim.

6- sonra ben dedim: “keşke bir güvercin gibi benim kanatlarım olsaydı!” ben hemen uçup-gider ve bir rahat-yeri bulurdum.

7- işte, ben çok uzaklara giderdim; ben bir çölde yerleşirdim.

8- ben derhal kendim için

bir “barınak”

edinirdim,

şiddetli rüzgara karşı, fırtınaya karşı.

9- onları tüket, ey rab, ve onların dillerini ayırıştır; çünkü ben şehirde zorbalık ve kavga gördüm.

10- onlar gündüz ve gece onun surları üzerinde onda dolaşmaktadırlar; adilik ve fesatlık onun içindedir.

11- hainlik onun içindedir; sahtekarlık ve aldatış onun meydanından hiç eksik olmuyor.

12- çünkü beni aşağılayan benim hasmım değildir, o vakit ben sabrederdim; bana karşı kendini büyültün benim düşmanım değildir, o vakit ben ondan saklanırdım.

13- fakat o sensin,

benim “ölçümün”

adamı;

benim “dostum,”

ve benim “arkadaşım;”

14- biz birlikte tatlı yarenlik ederdik; biz

beraberce yürürdük

ilahın “evinde.”

15- öyleyse, ölüm onlara ansızın gelsin, onlar diri diri mezara insinler; çünkü kötülük onların evlerinde, onların içlerindedir.

16- fakat ben ilaha çağrıda bulunacağım, ve yüce beni kurtaracaktır.

17- akşamleyin, sabahleyin, ve öğle vaktinde ben yakarıp inlerim, ve o benim sesimi işitir.

18- o benim nefsimi barışla azat etti bana karşı olan cenklerden, o bana karşı olan düşmanlarım çok fazla olmalarına rağmen.

19- ilah onları işitsin ve onları hor kılsın, o ki en kadim günlerden beri tahtında oturmaktadır. çünkü onlarda değişme yoktur, ve onlar ilahtan korkmazlar.

20- o kendi ellerini -kötülükle- uzattı kendisiyle barış içinde olanlara, o bozdu onun ahdini. (musa, 18/18-19 & 32/1-4)

21- onun ağzının yağlı-sözleri düzgün idiler, fakat onun yüreği savaştaydı; onun kelimeleri zeytin-yagından daha yumuşak idiler, fakat onlar uğursuzlamalardı.

22- sen kendi yükünü yüceye bırak ve o sana destek olacaktır; erdemli-insanların düşürülmesine o hiçbir zaman fırsat vermeyecektir.

23- fakat sen, ey ilah, sen onları helak çukuruna indireceksin, kan dökücü ve aldatıcı adamlar kendi ömürlerinin yarısına eremeyeceklerdir; fakat bana gelince,

ben yalnızca

“sana”

güveneceğim.

BÖLÜM 44

- 1- bana lütuf göster, ey ilah, çünkü adamlar beni yutmaya çalışıyorlar; onlar hoyratça bütün gün boyunca bana saldırıyorlar.
 2- benim tetik-hasımlarım bütün gün boyunca beni yutmaya çalışıyorlar, çünkü benimle cenk edenler çoktur, ey en-ulu!
 3- korkuya kapıldığım günde, ben sana güvenirim.
 4- ilah için

ben öveceğim

 onun “kelimesini;”

(musa, 32/2)

- ben ilaha güvendim, ben korkmayacağım; insan bana ne yapabilir?
 5- bütün gün boyunca onlar

eğip-büküyorlar

 benim “kelimelerimi;”

onların bana karşı düşünceleri hep kötülük içindir.

- 6- onlar toplanıyorlar, onlar pusuya yatıyorlar; onlar benim her adımımı izliyorlar, ve onlar benim canımı arıyorlar.
 7- adilik edip de sonra kaçmak mümkün olur mu? ey ilah, o ulusları kızgınlıkla yere çal!

8-

 benim “göçlerimi”

sen kendin sayıp-bildin;

koy

 benim “gözyaşlarımı”

senin kabına,
 onlar zaten sende kayıtlı değil midirler?

- 9- sonra benim hasımlarım sırtüstü düşeceklerdir benim feryat ettiğim günde; böylece ben bileceğim ki: “ilah benimledir!”

10-	ilah için	yüce için
	ben öveceğim	ben öveceğim
	-----	-----
	o “kelimeyi,”	o “kelimeyi.”
	-----	-----
	(musa, 32/2)	

11- ben ilaha güvendim, ben korkmayacağım; insan bana ne yapabilir?

12- benim üzerimdedir, ey ilah, sana olan adaklar; ben sana takdimeler arz edeceğim.

13- çünkü sen benim nefsimi ölümden kurtardın, ve benim ayaklarımı kayıp-düşmekten;

ilahın önünde yürümem için

o

hayat “ışığında.”

BÖLÜM 45

1- bana lutfet, ey ilah, bana lutfet, çünkü benim nefsim sana sığındı; ve ben sığınacağım

gölgesinde

senin “kanatlarının,”

belalar geçinceye kadar.

2- ben ilaha çağrıda bulunacağım, en-ulu olan, benim için tamam eden ilaha.

3- o gökten gönderecek ve kurtaracaktır beni o beni yutmaya çalışan adamın horlamasından.
ilah mutlaka gönderecektir

kendi “rahmetini,”

ve kendi “gerçeğini.”

- 4- benim nefsim arslanların arasındadır, ben o alevlilerin arasında yatmaktayım; dişleri mızraklar ve oklar gibi olan insan oğullarının, ve onların dilleri keskin bir kılıç gibi olan.
5- sen gökler üzerinde yükseltilmiş olasın, ey ilah,

tüm yurdun üzerinde olsun

senin “izzetin.”

- 6- onlar benim adımlarım için bir tuzak hazırladılar, benim nefsim çöktü; onlar benim önümde bir çukur kazdılar, kendileri onun içine düştüler.
7- benim yüreğim sabittir, ey ilah, benim yüreğim sabittir;

ben “okuyacağım,”

ve ben “ezgileyeceğim.”

- 8- uyan, benim nefsim; uyan, ey lir ve çenk, ben seheri uyandıracacağım.

- 9- ben sana şükredeceğim ulusların arasında, ey rab; ben senin için okuyacağım ümmetlerin arasında.

- 10- çünkü

senin “inayetin”

büyüktür göklere kadar,

ve senin “gerçeğin”

asumana kadar.

- 11- sen gökler üzerinde yükseltilmiş olasın, ey ilah,

tüm yurdun üzerinde olsun

senin “izzetin.”

BÖLÜM 46

1- gerçekte suskunluk mu var, siz şu anda konuşuyor olmalıyken

“erdemliliği,”

siz şimdi insan oğullarına adalet üzere hükmediyor olmalıyken?

2- siz daha kendi yüreğinizde dahi kusurlar işliyorsunuz; yurdun içinde siz kendi ellerinizin zorbalığını icra ediyorsunuz.

3- adi-fena olanlar rahimden beri şaşırmışlardır, şimdi batılı konuşanlar doğumdan beri sapmışlardır.

4- onların yılan zehiri gibi zehirleri vardır, onlar sağır olan ve kulağını tıkayan bir engerek gibidirler.

5- ta ki onlar dinlemesinler

hayran-bırakıcıların

“seslerini,”

harikacıların

“nağmelerini,”

büyük bir “ustalıkla” çalışan.

6- ey ilah, sen onların ağızlarındaki tüm dişlerini kır; genç arslanların azı-dişlerini parçala sen, ey yüce!

7- onlar eriyip su gibi aksınlar; onların her biri kendi yaylarını gerdiklerinde oklarının uçları ufalanıp-dağılsın.

8- onlar eriyip giden bir salyangoz gibi olsunlar; onlar güneş yüzü görmemiş bir köstebek düşüğü gibi olsunlar.

9- sizin yumuşak çalılarınız henüz batıcı-dikenlere dönüşmeden önce, kudretle ve gazapla, o onları fırtına gibi süpürüp-atacaktır.

10- erdemli-kişi alınan öcü gördüğü zaman sevinecektir; o kendi ayaklarını yıkayacaktır

adi-fena olanların

“kanında.”

11- ve insanlar diyecekler: “gerçekten, erdemli olan için bol-meyva (1/2-3) vardır; gerçekten, bir ilah vardır

hükmetmekte olan

o “yurtta.”

(musa, 32/2)

BÖLÜM 47

- 1- azat et beni kendi hasımlarımdan, ey benim ilahım; bana karşı kalkanların üzerinde yükseğe çıkar beni.
- 2- azat et beni o adilik yapıcılardan; ve kana susamış adamlardan kurtar beni.
- 3- çünkü işte, onlar benim nefsim için pusuya yatıyorlar, zalimler benim çevremi sarıyorlar, benim taşkınlığımdan ötürü değil ve benim günahımdan ötürü değil, ey yüce!
- 4- kusur etmemişken, onlar koşuyorlar ve hazırlanıyorlar. uyan bana doğru, ve lütfen gör!
- 5- ve sen,

ey yüce, ilah,

“bölüklerin efendisi,”

israilin (ilahın-savaşçısı) ilahı,

- yükselt kendini tüm milletleri anmak için; lütf gösterme adilik eden hainlerin hiçbirine.
- 6- onlar akşamleyin dönüyorlar, onlar köpek gibi uluyorlar, ve onlar tüm şehri dolanıyorlar.
 - 7- işte, onlar kendi ağızlarından kötülük-kusuyorlar, onların dudaklarında kılıçlar vardır; çünkü onlar diyorlar: “kim duyar?”
 - 8- fakat sen, ey yüce, sen onlara güleceksin, sen bütün milletleri hafife alacaksın.
 - 9- kuvvetinde, ben seni bekliyorum; çünkü ilah benim hisarımdır.
 - 10- benim inayetimin ilahı beni kollayacaktır; ilah bana gösterecektir o benim tetik-hasımlarımı.
 - 11- onları kesip-öldürme, yoksa benim ulusum unuttur; onları sen kendi azametle sersemlet ve onları yere çal, ey bizim kalkanımız, ey rab.
 - 12- onların ağızlarının günahından ötürü, onların dudaklarının kelimelerinden (33/3) ötürü, onlar kendi kibirleriyle tuzağa düşsünler, ve onların sövüp-saydıkları

“uğursuzlamadan,”

ve “batıllamadan,”

ötürü.

13- gazabınla helak et, onlar artık hiç kalmayınca kadar helak et! ve sonra herkes bilecek ki,

ilah yönetiyor

 “yakubda,”

yerin uçlarına kadar.

14- onlar akşamleyin dönsünler, ve onlar köpek gibi ulusunlar, tüm şehri dolansınlar.

15- ama onlar boşuna yiyecek arayacaklar, ve onlar doymadan uyuyacaklardır.

16- fakat

ben okuyacağım

ve ben söyleyeceğim

 senin “azametini,”

 senin “inayetini,”

sabaha kadar;

çünkü sen bana bir hisar oldun, ve bir sığınak benim sıkıntı günümde.

17- ey benim gücüm,

senin için

 ben “okuyacağım;”

çünkü ilah benim hisarımdır, benim inayetimin ilahı.

BÖLÜM 48

1- ey ilah, sen bizi terk ettin, sen bizde gedik açtın; sen kızgındın, fakat lütfen bizi onar!

2- sen yeri sarstın, sen onu yardım; onun çatlaklarını doldur, çünkü o sallanıyor.

3- sen kendi ulusuna zorluk gösterdin, sen bize şaşkınlık içeceğini içirdin.

4- sen o açılıp-yükseltilsin diye bir sancak verdin senden korkanlara, gerçeğin uğrunda!

5- senin sevdiğilerin özgürlüğe kavuşsunlar diye, şimdi sen kendi sağ-elinle kurtar ve cevapla beni.

6- ilah kendi has makamından şöyle konuştu: “ve ben çoşacağım; ve ben

“şekemi” pay edeceğim,

“sukkot” vadisini ölçeceğim;

7- “gilead” benimdir,

“menasse” benimdir;

“efrayim” başımın siperidir,

“yudah” benim değneğimdir;

8- “moab” yıkanma-leğenimdir,

“edom” üzerine çarığımı atacağım;

sen mi benim üzerime zaferle
geleceksin, ey “filistiya?”

9- beni o korunmuş şehre kim getirecek, beni o edoma kadar kim götürecektir?

10- sen değil misin, ey ilah, bizi terk etmiş olan, ve sen artık çıkmıyorsun, ey ilah, bizim bölüklerimizle?

11- zorbalara karşı bize yardım et; insan kurtarışı boştur.

12- ancak ilaha dayanarak

biz “yiğitçe” hareket ederiz,

ve bize zorbalık edenleri
o “çiğneyecektir.”

BÖLÜM 49

1- işit, ey ilah,

ve dinle

benim “feryadımı,”

benim “duamı!”

2- yerin bir ucundan ben seni çağırıyorum, benim yüreğim bayıldığı vakitte. benim için çok yüksek olan bir kayanın üzerine çıkar beni.

- 3- çünkü sen bana bir sığınak oldun, düşmanın karşısında bir kudret kulesi.
4- öyleyse, haydi ben oturayım

senin “çadırında”

daima,

ben sığınayım senin “kanatlarının” gölgesinde.

- 5- çünkü sen, ey ilah, işittin benim adaklarımı, sen bana verip-bağışladın o senin isminden korkanların mirasını.
6- sen kralın günlerine günler katasın, onun yılları nesilden nesile sürsün.
7- o daima otursun ilahın önünde; sen

“gerçeği,”

ve “inayeti,”

bağışla,

ta ki onlar onu korusunlar.

- 8- böylece ben senin ismini öveceğim her daim, tamam ederek kendi adaklarımı günden güne.

BÖLÜM 50

- 1- benim nefsim susarak ilahı bekler, benim kurtuluşum ancak ondan gelir.
2- sadece o

benim “kayamdır,”

ve benim “kurtuluşumdur;”

(41/6)

benim “hisarımdır,”

“ben çok düşmeyeceğim.”

- 3- siz ne vakte kadar haince davranacaksınız bir adama karşı? siz kesilip-atılasınız, sizin hepiniz, eğilmiş bir duvar gibi, yıkılmış bir çit gibi.
 4- sadece onun onurundan ötürü onlar yıkmak için düzen kurdular, onlar aldatıştan haz alırlar; her biri kendi ağzıyla kutsuyor, fakat içlerinde onlar uğursuzluyorlar!
 5- benim nefsim susarak ilahı bekler, çünkü benim umudum ancak ondandır.
 6- sadece o

benim “kayamdır,” (41/6) ve benim “kurtuluşumdur;”

benim “hisarımdır,”

“ben düşmeyeceğim.”

- 7- ancak ilaha aittir

benim “kurtuluşum,” ve benim “izzetim,”

benim “gücümün”

kayası olan;

benim sığınağım ilahtadır.

- 8- ona güvenin her an, ey ulus! kendi yüreklerinizi onun önüne dökün; ilah bizim için bir sığınaktır!
 9- insan oğulları ancak bir soluktur, adam oğulları ancak bir aldanıştır! tartılarda onlar ağır basarlar, fakat onların ikisi birlikte bir soluktan hafiftirler.
 10- zorbalığa güvenmeyin, haydutluğa boş-umut bağlamayın; servet artsa bile, kendi yüreğinizi ona koymayın.

11- ilah bir konuştu, ve ben işittim bu ikiyi:

“kudret” ilaha aittir, ve senindir, ey rab, “inayet.”

çünkü sen her adama ödeyeceksin

onun “hareketlerine”

göre.

BÖLÜM 51

1- ey ilah, benim ilahım sensin, ben seni ararım;

benim nefsim benim bedenim

“sana”

“seni”

susar,

ister;

kurak ve yorucu bir yurttta, hiç suyu olmayan.

2- ve makdiste sana bakmak için, görmek için

senin “azametini,”

ve senin “izzetini.”

3- çünkü senin inayetin hayattan daha iyidir, benim dudaklarım seni övecektir.

4- böylece ben seni kutsayacağım bütün hayatım boyunca; senin isminle ben kendi ellerimi kaldıracığım.

5- ve sanki benim arzum ilik ve yağla doyurulmuş gibi olacaktır;

“neşeli-ilahiler diliyle”

benim ağızım övgüler sunacaktır.

6- ben kendi yatağımda seni andığım zaman, gece vakitlerinde ben senin üzerinde yoğunlaşıyorum.

7- çünkü sen bana yardımcı oldun; ve ben senin

“kanatlarımın” gölgesinde

 “neşeyle-okumaktayım.”

8- benim nefsim senin ardınca geliyor; senin sağ-elin bana destek oldu.

9- fakat o benim nefsimin helakını arayanlar, onlar yerin diplerine indirilsinler.

10- onların her biri kılıçla sürükleneceklerdir, onlar çakalların payı olacaklardır.

11- fakat kral ilahla sevinecektir; bütün onun (ilahın) adıyla yemin edenler izzet bulacaklardır, o batılı konuşanların ağızları kapatıldığı zaman.

BÖLÜM 52

1- işit, ey ilah, benim duamdaki sesimi; hasmın tehdidinden koru benim canımı.

2- adi-fena olanların öğütlesmesinden sakla beni, o adilik yapıcıların topluluğundan, onlar ki kendi dillerini kılıç gibi keskin ettiler, ve kendi oklarını acı-şeyler olarak çektiler,

3- masum-kişiye gizlilikte atmak için; onlar ona ansızın atıyorlar ve onlar korkmuyorlar.

4- onlar kötü işlerde birbirlerini cesaretlendiriyorlar, onlar gizli tuzaklar kurmak için konuşuyorlar; onlar diyorlar: “bizi kim görecektir?”

5- onlar bahaneler arıyorlar, onlar gayretli bir araştırma yapıyorlar, ve adamın her gizli-düşüncesi ve derin öğütlesmesi.....

6- fakat sonra ilah onlara ok-attı; onlar bir ok gibi ansızın yaralandılar.

7- onlar hemen sendelediler; onların kendi dilleri birbirlerine karşı oldu; şimdi onları gören herkes baş sallayacak,

8- sonra bütün insanlar korkacaklar; ve

onlar ilan edeceklerdir

 ilahın “çalışmasını;”

 ve onun “hareketlerini”

onlar idrak edeceklerdir.

9- erdemli-kişi yüceyle sevinecek, ve onlar ona sığınacaklardır; ve bütün doğru yürekliiler izzet bulacaklardır.

BÖLÜM 53

1- sessizlik dahi seni övmektedir, ey dorukta olan ilah; ve

senin için

“adaklar”

tamam edilecektir.

2- ey duaları işiten, bütün bedenler ancak sana geleceklerdir.

3- kusurlu işler beni ezdiler; bizim taşkınlıklarımızı sen bağışlayacaksın.

4- övgüye layıktır o kişi ki, sen onu seçtin ve sen onu çekip-getirdin

yerleşmesi için

senin “avlularında;”

ta ki biz doyalım

senin evinin

“iyi-şeyleriyle,”

ve senin makdisinin

“has-şeyleriyle.”

5- erdeminde harika-hareketlerinle sen bize cevap vereceksin, ey bizim kurtuluşumuzun ilahı; ey yerin tüm uçlarının ve o uzak denizde olanların güvenliği,

6- kendi gücüyle dağları kurup-yerleştirmiş olan, azamet ile kuşanmış olan,

7- denizlerin gürlemesini yatıştıran, onların dalgalarının gürlemesini, ve ümmetler kalabalığını.

8- en uzak köşelerde yaşayanlar dahi senin işaretlerinle ürpermektedirler; sabahın ve akşamın gelişinde sen nasip edersin

bir

“neşeli-ilahi.”

9- sen ilgi gösterdin

o “yurda”

ve onu suladın,

sen onu çokça verimli kıldın

ilahın
“ırmağıyla,”

suyla dolu olan;

(musa, 32/2)

sen hazırladın onların buğdayını, sen böylece onu hazır edersin;

10- onun saban-yarıklarını bolca sularsın, onun sırtlarını düzletirsin; sen onu yağmurlarla yumuşatırsın, sen onun ürününü kutsarsın.

11- sen taçlandırırısın

o

senin “iyiliklerinin”

yılını,

ve

senin
“patikaların”

bolluk damlatırlar.

12- onlar çölün otlakları üzerine damlatırlar, ve tepeler neşeyle kuşanırlar.

13- çayırlar sürülerle bezenirler, ve vadiler buğdayla örtünürler;

onlar “haykırıyorlar,”

ve onlar “ezgiliyorlar!”

BÖLÜM 54

1- ilah kalksın, ve haydi

onun “düşmanları”

geri dönsünler,

ve onun “hasımları”

ondan kaçsınlar.

2- dumanın dağıldığı gibi, onlar böylece dağılsınlar; balmumu ateşin karşısında eridiği gibi, adi-fena olanlar böylece ilahın önünden yok olup gideceklerdir.

3- ve erdemli olanlar mutlu olacaklar, ve onlar ilahın önünde coşacaklardır; onlar mutluluk içinde sevinç duyacaklardır.

4- ilah için “okuyun,”

onun ismi için “ezgileyin;”

yüksek-gökler üzerinde çekip-çevireni methedin, onun ismi yücedir, ve onun önünde coşun.

5- ilah yetimlerin koruyucusu ve dul-kadınların savunucusudur, o kendi has mekanındadır.

6- ilah kimsesizleri aile sahibi eder; o özgürlüğe kavuşturur

“prangalanmış” olanları,

fakat sadece “asiler” kurak yerde kalırlar.

7- ey ilah,

sen “çıktığında”
kendi ulusunun önünde,

sen “ilerlediğinde”
o büyük-çölün içinde;

8- yer sallandı, göklerden yağmurlar-boşaldılar ilahın önünde; işte,

bu

“sina-dağıdır”

ilahın önünde,

israilin (ilahın-savaşçısı) ilahı.

- 9- sen bol yağmur verdin, ey ilah; sen kendi mirasını canlandırdın o yorgun düşmüş iken.
10- senin halkın orada yerleşti; sen böylece hazırladın

senin “iyiliğini”

fakirler için,

ey ilah.

- 11- rab bir buyruk verdi; müjdeciler bir azametli-gruptur.
12- bölüklerin kralları kaçıyorlar, onlar kaçıyorlar, ve orada yerleşenler de ganimeti paylaşıyorlar.
13- siz kaynayan-tencerelerin arasında serilip-yatsanız da, siz bir güvercinin kanatları gibi olacaksınız gümüşle kaplanmış olan, ve onun kanat-uçları parlak altınla.
14- kudretli orada kralları dağıttığı zaman; onun içinde

“aydınlığa” çıkarılacaktır

“karanlıkta” kalmış olanlar.

15- ilahın “dağı”

seçme bir dağdır,

tepeler “dağı”

seçme bir dağdır.

- 16- siz niçin yan gözle bakıyorsunuz, ey yüksek dağlar, ilahın arzuladığı o dağa

kendi “mekanı”

olarak;

ve yüce orada yerleşecektir ebediyen.

17- ilahın cenk-arabaları on-binin iki mislidir, binlerce meleklerle; rab onların arasındadır

“sina-dağında,”

haslık içinde.

18- sen yükseğe çıktın, sen esirler aldın, sen kabul ettin

insandan “hediyeler,”

ve “asilerden” dahi,

yüceyle yerleşmek için, o ilah.

19- rab kutsanmış olsun; o bize yükümüzü-yükler günden güne, bizim kurtuluşumuzun ilahı.

20- ilah bir kurtuluşlar ilahıdır bizim için; fakat yine de yücenin, o rabbin, birçok kanalları vardır

“ölüm” için.

21- fakat ilah onun hasımlarının başını ezecektir, kendi suçuyla övünen o adamın kılı kufasını.

22- rab andetti:

ben geri getireceğim
o “alt-yerden,”

ben geri getireceğim
o “denizin diplerinden,”

23- ta ki senin ayağın kanda yürüyüp-geçsin; senin köpeklerinin dili de düşmanlardan kendi nasibini alsın.

24- onlar gördüler senin yollarını, ey ilah;

“yollarını”

benim “ilahımın,” ve benim “kralımın,”

haslık içinde.

25- önden ilahiciler gittiler, sonra çalgıcılar, tef çalan o genç-kızlarla birlikte.

26- toplantılarda ilahı kutsayın; kutsayın benim rabbimi, ey tüm israilin pınarından olanlar.

27- orada

benyamin, “en-gençleri,”
onları yönetiyor,

yudahın “prensleri”
onları böylece yönlendiriyor;

zebulunun “prensleri,”

naftalinin “prensleri.”

28- senin ilahın buyurdu bu senin azametini; haydi

göster

kendi “gücünü,”

ey ilah,

bizim için işlemiş olduğun.

29- senin makdisinden ötürü, barış-yurdunda, krallar sana armağanlar sunacaklar.

30- azarla o mızrakçılar sürüsünü, halkların buzağları arasındaki o boğalar takımını, onların her biri gümüş külçeleri (10/6) verip bel-eğene kadar; o dağıtacaktır harbi arzulayan ulusları.

31- mısırdan reisler gelecekler, kumullar-yurdu da kendi ellerini çabucak uzatacaktır ilaha.

32- ey yeryüzünün krallıkları,

ilah için “okuyun,”

rab için “ezgileyin!”

33- kadim en-yüksek-gökler üzerinde o çekip-çeviren için: “işte, o kendi sesiyle nida etmektedir,

azametli “sesiyle.”

(musa, 32/1...)

34- öyleyse, ilaha azamet verin, onun saltanatı israilin (ilahın-savaşçısı) üzerindedir; onun azameti semalardadır.

35- sen ürperti-vericisin, ey ilah,

o

senin “makdislerinden,”

israilin (ilahın-savaşçısı) ilahı;

odur bağışlayıp-veren

“azameti,”

ve “kudreti,”

ulusuna;

öyleyse, kutsanmış olsun o ilah!

BÖLÜM 55

- 1- kurtar beni, ey ilah, çünkü sular benim nefsim kadar ulaştılar!
- 2- ben dipsiz bir batağa gömülüyorum, ve tutunacak hiçbir yer yok; ben suyun en diplerine kadar indim, ve seller üzerimden aşıyor.
- 3- ben kendi feryadımdan bitkin düştüm, benim boğazım kurudu; kendi ilahımı beklerken benim gözlerim sönüyorlar.
- 4- benim başımın saçlarından daha çoklar o benden sebepsiz yere nefret edenler, o beni kesip-atmak isteyenler azametlidir, o bana haksız yere hasım olanlar; ta ki ben hiç çalmadığım şeyi şimdi geri ödemeliyim?
- 5- ey ilah, sen benim akılsızlığımı bilirsin, ve benim suçlarım senden saklı değiller.

6- benden dolayı utanmasınlar o kendi umutlarını sana bağlamış olanlar, ey rab yüce,

 “bölüklerin efendisi;”

(22/9-10)

benden dolayı rezil olmasınlar o seni arayanlar, ey israilin ilahı.

7- çünkü senin uğruna ben aşağılanmayı yükledim; benim yüzüm horlanma ile kaplandı.

8- ben kendi kardeşlerime bir yabancı oldum, ve kendi annemin oğullarına bir ecnebi.

9- çünkü

yorup-tüketti beni

 senin “evinin”

gayreti, (33/8)

ve o seni tahkir edenlerin aşağılamaları benim üzerime düştü.

10- ve kendi nefsim oruç tutarken ben ağladım, ve bu da bana horluk idi.

11- ben çulu kendime elbise ettim, ve ben onların diline düştüm.

12- kapıda oturanlar benim hakkımda konuşuyorlar, ve onlar beni sarhoşların türküsü ediyorlar.

13- fakat benim duam sanadır, ey yüce, rıza vaktinde; ey ilah, kendi inayetinin bolluğunda bana cevap ver

 senin “kurtuluşunun”

gerçeğiyle.

14- kurtar beni bu bataklıktan, ta ki ben gömülmeyeyim; ta ki ben azat olayım benim düşmanlarımdan ve derin sulardan.

15- ta ki suların seli benim üzerimden aşmasın, ve ben diplere çekilip-yutulmayayım; ve ta ki çukur benim üzerime ağzını kapatmasın.

16- bana cevap ver, ey yüce,
 çünkü iyidir

 senin “inayetin,”

ve lütfen dön bana
 bolluğuyla

 senin “rahmetinin.”

17- kendi yüzünü saklama senin hizmetkarından; bana çabukça cevap ver, çünkü ben sıkıntıdayım.

18- yaklaş benim nefsiye, onu azat et; benim hasımlarımdan ötürü pekiştir beni.

19- sen biliyorsun

benim “aşağılanışımı,”

ve benim “utandırılışımı,”

ve benim “horlanışımı;”

(14/9)

bana eza edenlerin hepsi senin önündedirler.

20- aşağılama benim yüreğimi incitiyor, ve ben ölümcül-hastayım. ben anlayış bekledim ama hiç yoktu, ve teselliler ama ben bulamadım.

21- fakat onlar benim yiyeceğime zehir kattılar, ve benim susuzluğumda onlar bana sirke verdiler içmem için.

22- öyleyse, haydi onların sofraları olsun

bir “tuzak”
onların önünde,

ve bir “kapan”
onların esenliğine.

23- onların gözleri kararsın, ta ki onlar artık göremesinler, ve onların belleri devamlı olarak bükülü kalsın.

24- sen kendi öfkeni dök onların üzerine, ve senin kızgınlığının dehşeti onları perişan etsin.

25- onların konakları ıssız kalsın, onların çadırlarında hiç oturan olmasın.

26- çünkü onlar senin vurmuş olduğun kişiye işkence ediyorlar, ve onlar senin yaralamış olduğun kişinin acısını anlatıyorlar.

27- öyleyse, sen onların kusurlarına kusur ekle, ve onlar asla giremesinler

senin “erdemine.”

28- onlar hayat kitabından silinsinler, ve onlar asla erdemlilerle birlikte yazılmasınlar.

29- fakat ben eziyet çekiyorum, ve sancı içindeyim;

 senin “kurtarışın,”

ey ilah,
 beni yükseğe çıkaracaktır.

30- ben ilahın ismini öveceğim o benim ilahimle (47/16-17), ve ben onu büyüleyeceğim şükürlerle;

31- ve bu yüceyi boynuzlu ve tırnaklı semiz bir boğadan çok daha fazla hoşnut edecektir.

32- alçakgönüllü olanlar bunu görecekler, ve ilahı arayanlar mutlu olacaklardır; ve sizin yürekleriniz dirilecektir.

33- çünkü yüce o fakirleri işitir, ve o kendi (yolunda çalışan) tutsaklarını hor görmez.

34- yer ve gök onu övecektir, denizler ve orada hareket eden herşey.

35- çünkü ilah kurtaracaktır doruğu

ve inşa edecektir

 yudahın “şehirlerini,”

ve onlar orada yerleşecekler, ve ona sahip olacaklardır.

36- onun hizmetkarlarının zürriyeti

ve tüm onun ismini sevenler

 “orayı” miras-alacaklardır,

 “orada” sakin-oturacaklardır.

BÖLÜM 56

1- ey ilah, benim imdadıma yetiş; ey yüce, benim yardımına!

2- o benim nefsimi arayanlar utandırılınsınlar ve küçük düşürülsünler, o benim zararımı arzulayanlar hezimete uğrasınlar ve horlansınlar.

3- onlar bu utandırmalarından ötürü geri döndürülsünler, o diyenler: “ha, ha!”

4- fakat senle

“sevinsinler,”

ve “mutlu-olsunlar,”

o tüm seni arayanlar;

ve onlar daima desinler: “yüceltilmiş olsun o ilah,” o sevenler

 senin “kurtuluşunu.”

5- bana gelince, ben fakir ve hakirim, ey ilah, yetiş bana! ancak sensin

 benim “yardımcım,”

 ve benim “pekiştiricim;”

ey yüce, sakın gecikme!

BÖLÜM 57

- 1- sen eđ kendi kulağını, ey yüce, ve bana cevap ver, çünkü ben fakir ve hakirim.
- 2- kuru benim nefsimi, çünkü ben sadık kaldım; kurtar kendi hizmetkarını, ey sen, benim ilahım, sana güvenmekte olan.
- 3- bana lütuf göster, ey rab, çünkü ben bütün gün boyunca seni çağırıyorum.
- 4- kendi hizmetkarının nefsinin mutlu et, çünkü ben kendi nefsimi sana yükseltiyorum, ey rab.
- 5- çünkü sen, ey rab, iyisin ve bağışlayıcısın, ve seni çağırana herkese karşı inayeti çok bol olansın.

6- kulak ver, ey yüce,

ve işit sesini

 benim “duama,”

 benim “yakarışlarımın.”

7- kendi sıkıntı günümde ben ancak seni çağırırım, çünkü sen bana cevap vereceksin.

8- ilahların arasında senin gibi -gerçek- olan hiç yoktur, ey rab, ve hiç yoktur

 senin “çalışmalarım”

gibi -yapabilecek- olan.

9- senin yarattığın bütün milletler gelecekler ve baş-eğeceklerdir senin önünde, ey rab, ve onlar senin ismine izzet vereceklerdir.

10- çünkü sen büyüksün ve harika-işler yapansın; sadece sen, ey ilah.

11- öğret bana, ey yüce, kendi yolunu, ta ki ben

yürüyeyim

 senin “gerçeğinde;”

benim yüreğimi sabit kıl senin isminden korkmam için.

12- ben sana şükredeceğim, ey rab, benim ilahım, bütün kendi yüreğimle, ve ben senin ismini onurlu kılacağım daima.

13- çünkü bana senin inayetin büyüktür, ve sen benim nefsimi azat ettin mezarın dibinden.

14- ey ilah, taşkınlık ediciler bana karşı kalktılar, ve zalimler çetesi benim nefsimi aradılar; ve onlar seni koymadılar kendi önlerine.

15- fakat sen, ey rab, ilahsın, merhametli ve şefkatli, tez kızmayan,

çok cömert olan

 “inayette,”

 ve “gerçekte.”

16- dön bana, ve bana lütuf göster; haydi

ver

 kendi “gücünü”

senin hizmetkarına,

ve kurtar senin hizmetçinin oğlunu.

17- bana iyilik için bir işaret göster; ta ki benim düşmanlarım onu görsünler ve utansınlar, çünkü sen, ey yüce, böylece

bana “yardım” ettin,

ve beni “teselli” ettin.

BÖLÜM 58

1- -----
“inayeti,”

ve “adaleti,”

“ben okuyorum;”

sana, ey yüce, ben övgüler-sunuyorum.

2- ben o olgunluk yolunu sezip-düşünüyorum, sen bana ne zaman geleceksin?

3- ben kendi evimde daima yürek olgunluğuyla yürüyorum.

4- ben kanunsuz hiçbir şeyi kendi gözlerimin önüne koymuyorum; ben sapkın-işler yapmayı hor görüyorum, o bana tutunamaz.

5- eğri bir yürek benden derhal uzaklaştırılacaktır; ben hiçbir kötülük bilmeyeceğim.

6- kendi komşusunu gizlide karalayan adam, ben onu kesip-indireceğim; bakışları yüksek ve yüreği mağrur kişi, ben ona katlanmayacağım.

7- benim gözlerim yurdun inançlı olanları üzerindedir, ta ki onlar benimle birlikte otursunlar; olgunluk yolunda yürüyen kişi, o bana hizmet edecektir.

8- benim evimin ortasında aldaticılık yapan hiç kimse oturmayacaktır; yalanlar aktaran kişi benim gözlerimin önünde durmayacaktır.

9- her sabah ben kesip-indireceğim yurdun bütün adi-fena olanlarını,

çıkartıp-atmak için

yücenin “şehrinden,”

tüm “adilik yapıcıları.”

BÖLÜM 59

- 1- ey benim nefsim, yüceyi kutsa; ve benim içimdeki herşey onun has ismini.
- 2- ey benim nefsim, yüceyi kutsa, ve bütün onun inayetlerini asla unutma.
- 3- çünkü odur bütün senin günahlarını bağışlayan, bütün senin hastalıklarına şifa veren;
- 4- senin canını çukurdan azat eden, seni taçlandıran

“inayetle,”

ve “rahmetle;”

- 5- senin ağzını doyuran

“iyilikle;” (12/7)

ta ki senin gençliğin “tazelensin” kartal gibi.

- 6-

yüce

“erdemli-hareketler”

yapandır,

ve tüm ezilmiş olanlar için “hükümler.”

- 7-

o bildirdi

kendi
“yollarını”

musaya,

ve kendi “işlerini”

israil oğullarına.

(musa, 32/4)

8- şefkatlidir ve esirgeyendir yüce, tez kızmayan, ve

çok cömert olan

 “inayette.”

9- o ebediyen çekişmeyecektir, o daima gazez tutmayacaktır.

10- o bizim günahlarımıza göre davranmadı bize, ve o bizim kusurlarımıza göre ödemedi bize.

11- çünkü gök yeryüzünden ne kadar yüksekse, onun inayeti de kendisinden korkanlar için o kadar büyüktür.

12- doğu batıdan ne kadar uzaksa, o bizim taşkınlıklarımızı bizden o kadar uzağa defetti.

13- bir baba kendi çocuklarına ne kadar merhametli ise, o da o kadar merhamet gösterdi kendisinden korkan (kullarına).

14- çünkü o bizim mayamızı bilmektedir; o anımsar ki biz toprağız.

15- dayanıksız-insan, onun günleri ot gibidir; kırım çiçeği gibi, o çiçeklenir.

16- onun üzerinden bir fırtına geçtiğinde, o yok olup gider, ve onun yeri artık onu tanımaz.

17- fakat

 yücenin “inayeti”

daima ve daimadır
 ondan korkanlar için,

 ve onun “erdemini”

oğullar ve oğulları içindir,

18- onun ahdini (musa, 18/18-19) tutanlara,

ve hatırlayanlara

 onun “emirlerini,”

onları tamam etmek için. (musa, 28/1)

19- yüce kendi tahtını gökte kurmuştur, ve onun krallığı herkes üzerinde egemendir.

20- yüceyi kutsayın, ey onun erk-sahipleri;
güçte azametlileri

onun “emrini”

yapıyor olan,

itaat etmek için sesine

onun “kelimesinin;”

(musa, 32/2)

21-

yüceyi kutsayın, ey tüm onun bölükleri,
onun hizmetkarları

onun “iradesini”

yapıyor olan.

22- yüceyi kutsayın, ey tüm onun işleri, onun hakimiyetinin bütün yerlerinde.

23- ey benim nefsim, yüceyi kutsa.

BÖLÜM 60

1- benim yüreğim sabittir, ey ilah;

ben “okuyacağım,”

ve ben “ezgileyeceğim,”

kendi nefsimde dahi.

2- uyan, ey lir ve çenk, ben seheri uyandıracacağım.

3- ben sana şükredeceğim ulusların arasında, ey yüce; ve ben senin için okuyacağım ümmetlerin arasında.

4- çünkü

 senin “inayetin”

 ve senin “gerçeğin”

büyüktür göklerin üzerinde,

asumana kadar erişir.

5- sen yükseltilmiş olasın gök üzerinde, ey ilah,

ve tüm yurdun üzerinde olsun

 senin “izzetin.”

6- senin sevdiğilerin özgürlüğe kavuşsunlar diye, sen kendi sağ-elinle kurtar ve bana yanıt ver.

7- ilah kendi has-makamından konuştu: “ben coşacağım, ve ben

“şekemi” pay edeceğim,

“sukkot” vadisini ölçeceğim;

8- “gilead” benimdir,

“menasse” benimdir;

“efrayim” başımın siperidir,

“yudah” benim değneğimdir;

9- “moab” yıkanma-leğenimdir,

“edom” üzerine çarığımı atacağım;

 ve ben “filistiya” üzerine
 zafërle-haykıracağım.”

10- beni o korunmuş şehire kim getirecek, beni o edoma kadar kim götürecektir?

11- sen değil misin, ey ilah, bizi şu an terk etmiş olan, ve çıkmıyorsun, ey ilah, bizim bölüklerimizle?

12- zorbalara karşı bize yardım et; insanın kurtuluşu boştur.

13- yalnızca ilaha dayanarak

biz “yiğitlikler” edeceğiz;

ve bize zorbalık edenleri
o “çiğneyecektir.”

BÖLÜM 61

1- ey ilahı

benim “övgümün,”

(44/4)

sen sessiz kalma.

2- çünkü

o “adi-fenaların” ağızı,

ve o “aldatıcıların” ağızı,

açıldılar bana karşı;

onlar bana batılın diliyle konuştular.

3- ve onlar nefret kelimeleriyle beni kuşattılar, ve onlar haksız yere bana saldırdılar.

4- benim sevgime karşılık onlar beni suçladılar, fakat ben bir duacıyım.

5- iyiliğe karşılık onlar bana kötülük ettiler, ve benim sevgime karşılık nefret.

6- onun üzerine adi-fena birini koy, ve bir hasım onun sağ tarafında dursun.

7- o hükmolunduğu vakit suçlu çıksın, ve onun duası dahi günah olsun.

8- onun günleri az olsun; onun makamına bir başkası otursun.

9- onun oğulları yetim kalsınlar, ve onun karısı bir dul.

10- onun oğulları avare gezip dilensinler, ve onlar kendi viranelerinde ekmek aransınlar.

11- tefeci onun herşeyine el koysun, ve yabancılar onun emeklerini yağma etsinler.

12- ona inayet eden hiç kimse olmasın, ve onun yetimlerine lütuf gösteren hiç kimse olmasın.

13- onun soyu kesilsin, onların isimleri silinsin gelecek nesilde.

14- onun atalarının kusurları da anılsın yücenin önünde her vakit, ve o kesip-atsın onların hatırasını yurttan.

15- çünkü o hiç hatırlamadı

yapmayı

 “inayeti,”

ve o peşine düştü fakir ve hakir olan bir adamın, ve yüreği ezilmiş olanları öldürmeye.

16- o uğursuzlamayı sevdi, böylece o kendi başına geldi; o kutsamayı arzulamadı, böylece o ondan uzak kaldı.

17- o uğursuzlamayı kendi elbisesi gibi üzerine giydi; o bir su gibi onun içine yayıldı, ve bir yağ gibi onun kemiklerine.

18- o ona onunla sarınıp-örtündüğü bir elbise gibi olsun, ve onunla sürekli kuşandığı bir kuşak gibi olsun.

19- işte, bu benim karşıtlarımın mükafatıdır yüceden, ve o benim nefsim karşı kötülük konuşanların.

20- fakat sen, ey yüce, rab, kendi ismin uğruna bana ilgi göster; imdadıma yetiş benim

 senin “inayetinin”

iyiliğinden ötürü!

21- çünkü ben fakir ve hakirim, ve benim yüreğim öldü kendi içimde.

22- ben uzayan bir gölge gibi gittim; ben bir çekirge gibi öteye beriye sıçratıldım.

23- benim dizlerim titriyor oruçtan, ve benim bedenimde yağ tükendi.

24- ve ben onlara bir aşağılama-objesi oldum; onlar bana bakıyor ve kendi başlarını sallıyorlar.

25- bana yardım et, ey yüce, benim ilahım, kurtar beni

 senin “inayetine”

göre.

26- onlar böylece bilsinler ki bu senin elindir, sen, ey yüce, bunu yapansın.

27- onlar uğursuzlasınlar, fakat sen kutsayacaksın; onlar kalktılar, fakat onlar utandırılacaklar --ve senin hizmetkarın sevinecektir.

28- benim karşıtlarım horlukla giydirilsinler, ve onlar bir kaftan gibi kendi utançlarıyla örtünsünler.

- 29- ben kendi ağzımla çokça şükredeceğim yüceye, ve ben onu öveceğim kalabalıkların ortasında.
30- çünkü o hakirin sağ tarafında durur, onu kurtarmak için onun nefsini yargılayanlardan.

BÖLÜM 62

- 1- yüce benim beyime dedi:

sen benim “sağ-elimde” bekle,

ben senin “düşmanlarını”
senin ayaklarının altına basamak edinceye dek.

- 2- senin kudretinin asası yüce tarafından gönderilecektir doruktan; haydi

“yöneticilik” et,

senin “düşmanlarının” üzerinde!

- 3- senin ulusun gönüllü olarak çıkacaklardır senin zafer gününde; senin o haşmetli mevkilerinden ötürü

“erkenden,”

“seherden,”

(musa, 32/2)

sen alacaksın senin gençliğinin “taze-çiğini.”

- 4- yüce andetti, ve o asla dönmez: “sen daimi olarak din-bilginisin, çünkü sen

o “erdemini”

öncüsüsün.”

5- rab senin sağ tarafındadır; o kralları ezecektir kendi kızgınlığı gününde.

6- o hükmedecektir milletlere, yer cesetlerle dolu olacaktır; o ezecektir o azametli yurdun liderini.

7- yol boyunca bir

“nehirden”

o su içecektir;

(1/2-3)

böylece, o tüm başını dik tutacaktır.

BÖLÜM 63

1- yüceye şükredin, çünkü o iyidir;

çünkü daimidir

onun “inayeti!”

2- şimdi israil desin:

çünkü daimidir

onun “inayeti!”

3- şimdi harunun evi desin:

çünkü daimidir

onun “inayeti!”

4- şimdi o yüceden korkanlar desin:

çünkü daimidir

onun “inayeti!”

5- darlıklarımda ben ilahı çağırdım; ilah bana cevap verdi genişlikle.

6- yüce benimledir, benim hiç korkum yoktur; insan bana ne yapabilir?

7- yüce benimledir, benim yardımcılarımınla birlikte; bundan ötürü ben kendi hasımlarımın karşısına çıkabilirim.

8- yüceye “sığınmak”
insana güvenmekten
daha iyidir;

9- yüceye “sığınmak”
soylulara güvenmekten
daha iyidir.

10- tüm milletler kuşattılar beni; o yücenin ismiyle

ben onları “kesip-indirdim!”

11- onlar beni “sardılar,” ve onlar beni “kuşattılar;”

o yücenin ismiyle

ben onları “kesip-indirdim!”

12- onlar beni arılar gibi sardılar, fakat onlar diken ateşi gibi sönuverdiler;
o yücenin ismiyle

ben onları “kesip-indirdim!”

13- sen beni kuvvetle ittin, ta ki ben düşeyim, fakat yüce beni tuttu.

ilah

14- benim “azametimdir,” ve benim “övgümdür,”

ve o benim için

bir “kurtuluştur.”

15- sevinç ve kurtuluş sesi

erdemlilerin

“çadırlarındadır.”

“yücenin sağ-eli yiğitlikler eder.”

16- yücenin sağ-eli yücenin sağ-eli
“yükseliyor,” “yiğitleniyor.”

17- ben asla ölmeyeceğim! fakat ben yaşayacağım ve ilahın kudretli-hareketlerini aktaracağım.

18- ilah beni çokça azarlayıp-ıslah etti, fakat o beni asla ölüme vermedi.

19- öyleyse, açın bana o

erdemini

“kapılarını,”

ta ki ben oradan gireyim ve ilaha şükredeyim.

20- işte, bu yücenin kapısıdır; erdemli olanlar oradan gireceklerdir.

- 21- ben sana şükrederim, çünkü sen bana cevap verdin, ve sen benim için bir kurtuluş oldun.
22- yapıcıların küçümsedikleri o taş (tekvin, 21/13)

şimdi oldu

köşenin “baş taşı!”

- 23- bu yüceden oldu;
ve o bizim gözlerimizde “harikadır.”

- 24- işte, yücenin yarattığı gün (mezmurlar, 90/4) budur; haydi biz sevinelim ve mutlu olalım bunda.

- 25- lütfen, ey yüce,

şimdi “kurtar!”

- lütfen, ey yüce,

şimdi “bağışla!”

- 26- yücenin ismi altında gelen o kişi kutsanmış olsun; yücenin evinden biz seni kutsuyoruz.
27- yüce kadir olandır; o bizi aydınlattı. öyleyse, haydi bayram-takdimelerini bağlayın

“iplerle,”

köşelerine kadar

“mezbahın.”

(39/19)

- 28- benim ilahım sensin, ben sana şükredeceğim; ey benim ilahım, ben seni yükselteceğim.
29- yüceye şükredin, çünkü o iyidir;

çünkü daimidir

onun “inayeti.”

(41/6)

BÖLÜM 64

- 1- ben sevindim onlar bana deyince: “haydi biz yücenin evine gidelim.”
- 2- şimdi bizim ayaklarımız sağlamca-durmaktadır senin kapılarında, ey barış-yurdu.
- 3- o barış-yurdu

bitişik nizamda kurulmuş

bir “şehirdir.”

- 4- çünkü gruplar oraya çıktılar, ilahın grupları, israile has-kılınmış bir tanıklık olarak, yücenin ismine şükretmeleri için.
- 5- çünkü orada hüküm için tahtlar kurulmuştur; davudun evine bahşedilmiş tahtlar.
- 6- öyleyse, siz dua edin esenliği için

o “barış-yurdunun;”

seni sevenler huzur bulacaklardır.

- 7- öyleyse, haydi

esenlik olsun

senin “surlarında,”

huzur olsun

senin “saraylarında.”

- 8- benim kardeşlerim ve benim dostlarım adına, ben barışı konuşacağım senin ortanda.
- 9- bizim ilahımız yücenin evi adına, ben iyilik dileyeceğim senin için.

BÖLÜM 65

1- eğer yüce bizimle olmasaydı, israil (ilahın-savaşçısı) desin şimdi bunu!
 2- eğer yüce bizimle olmasaydı, adamlar bize karşı kalktıkları zaman, onlar bizi o vakit diri diri yutarlardı, onların kızgınlığı bize karşı alevlendiği zaman.

3- sonra

-----	-----
“sular”	“seller”
-----	-----
bizi	nefsimizi
silip	ezip
süpürürdü,	geçerdi;

o kabarıp-taşan

 “sular.”

4- kutsanmış olsun yüce, bizi onların dişlerine av etmeyen.
 5- bizim nefsimiz bir kuş gibi o avcıların kapanından kaçıp-kurtuldu; kapan kırıldı ve biz kaçıp-kurtulduk.
 6- bizim yardımımız ancak yücenin ismiyledir, göğün ve yerin yaratıcısı.

BÖLÜM 66

1- benim yüreğim mağrur değil, ey yüce, ve benim gözlerim tepeden-bakar değil; ve ben bana göre çok büyük ve çok karmaşık olan işlerin ardına düşmedim.
 2- fakat yemin ederim ki,

 ben “yatıştırdım,”

 ve ben “susturdum,”

kendi nefsimi,

annesinin kucağında süt-emzirilen bir çocuk gibi;

benim nefsim bana

“süt-emzirilen”

bir çocuk gibidir.

3- israil (ilahın-savaşçısı) çabalayacaktır

“yüce” için,

şimdiden ebede kadar.

BÖLÜM 67

1- işte,

ne “iyidir,”

ve ne “hoştur,”

“meskenleri”

o kardeşlerin,

özellikle birarada iken.

2- başın üzerindeki enfes bir yağ gibidir,

“süzülüp
inen”

sakala,
harunun sakalına,

“süzülüp
inen”

onun
kaftanının yakasına.

3- ve sanki

yukarının

“çiği”

gibidir,

doruğun

“dağlarına”

inen.

(musa, 32/2)

çünkü yüce orada kutsamayı emretti. haydi orada daimi hayat olsun!

BÖLÜM 68

1- ben seni tasdik edeceğim bütün kendi yüreğimle; o otoritelerin önünde ben senin için okuyacağım.

2- ben kendim bel-eğeceğim

senin has “makdisine”

doğru,

ve ben senin ismine şükredeceğim,

senin “inayetin”

için,

ve senin “sadakatin”

için.

çünkü sen kendi vadini yükselttin kendi isminden ötürü.

3- ben feryat ettiğim gün, sen bana cevap verdin; sen benim nefsiime güç verip beni cesaretlendirdin.

4- yeryüzünün bütün kralları seni tasdik edecekler, ey yüce,

çünkü onlar işittiler

“değişlerini”

senin ağzının, (10/6)

5- ve onlar ahenkle-okuyacaklar

o

“yollarını”

yücenin,

çünkü yücenin izzeti büyüktür.

6- ve çünkü yüce yüksek olsa da, alçakgönüllü olanlara bakar o; ve en-ulu olan kendisini uzaklardan bildirir.

7- ben sıkıntıların ortasında yürürken dahi, sen beni korursun; sen kendi elini uzatırsın benim düşmanlarımın gazabını elimine etmek için, ve sen beni kendi sağ-elinle kurtarırsın.

8- o halde, haydi yüce benim için bütün etsin;

ey yüce,

senin “inayetin”

ebedidir,

sen kendi ellerinin çalışmasını asla terk etme.

BÖLÜM 69

1- ey yüce, sen beni sınavıp-araştırdın, ve sen biliyorsun.

2- sen benim oturuşumu ve benim kalkışımı bilirsin; sen benim düşüncelerimi uzaktan anlarsın.

3-

o “patikayı,”

ve benim “serilip-yattığım” yeri,

sen kavrayıp-kuşatırsın;

sen bütün benim “yollarıma” aşınasın.

4- çünkü söz daha benim dilime konmadan, işte, ey yüce, sen onu çoktan bilirsin.

5- sen beni arkadan ve önden kuşattın, ve sen kendi elini benim üzerime koydun.

6- bu bilgi benden gizlenmiştir; çok yüksektir, ben ona erişemem.

7- ben senin ruhundan nereye gidebilirim, ve ben senin huzurundan nereye kaçabilirim?

8- eğer ben göğe çıksam, sen oradasın, eğer ben kendi yatağımı en diplerde sersem, işte, sen oradasın.

9- eğer ben seherin kanatlarını alıp-uçsam, ve eğer ben en uzak batıda konsam,

senin elin

ve senin sağ-elin

beni “iletecektir”

beni “kavrayacaktır”

orada da,

(orada da.)

10- eğer ben desem: “karanlık beni örtecektir,” sonra gece aydınlık edilirdi benim çevremde.

11- çünkü karanlık dahi senden gizleyemez, ve gece dahi ışıklar gündüz gibi; karanlık ışıkla aynıdır.

12- çünkü benim zihnimi sen yarattın, kendi annemin rahminde beni sen ördün.

13- ben sana şükrederim, çünkü

“heybetli”

“harika”

olmuşum ben;

çünkü harikadır

senin “çalışmaların;”

ve benim nefsim bunu çok iyi bilmektedir.

14- benim şeklim sana saklı değildi ben gizlilikte örüldüğüm vakit, ben yerin en diplerinde biraraya getirildiğimde.

15- benim oluşmamış-halim görüldü senin gözlerin tarafından, ve senin kitabında bunların hepsi kayıtlı idiler; onlar çok günlerde örülecek olmalarına rağmen, onlar ona göre birdir.

16- ne muazzamdır

ne mükemmeldir

senin “düşüncelerin,”

onların “anafikirleri!”

benim için, ey ilah,

17- eğer ben onları sayabilecek olsaydım, onlar kum tanelerinden daha fazla gelirlerdi, eğer ben devamlı uyanık kalabilsem ve daima senin yanında durabilsem.

18- keşke sen o adi-fena kişileri kesip-indirsen, ey ilah, ve o kanlı adamları (benim onlara dediğim:) “çekilip-gidin benim yanımdan!”

19- onlar ki senin ismini adi-emeller için kullanıyorlar, o boş-yere anılıyor senin düşmanların tarafından.

20- çünkü gerçekten, ben nefret ederim o senden nefret edenlerden, ey yüce, ve ben tartışırım o sana karşı kalkanlarla.

21- büyük bir nefretle ben onlardan nefret ederim; onlar bana karşı düşman oldular.

22- dene beni, ey ilah, ve bil benim yüreğimi; test et beni, ve bil benim düşüncelerimi.

23- ve bak, eğer bende bir isyan yolu varsa, beni hemen ıslah edip-götür

o ebediyet

“yoluna.”

BÖLÜM 70

1- azat et beni, ey yüce, kötü olan insandan, şiddet adamından koru beni;

2- onlar yüreklerinde kötülük kuruyorlar, her gün savaş için toplanıyorlar.

3- onlar kendi dillerini bir yılan gibi keskin kıldılar, örümcek zehiri onların dudaklarının altındadır.

4- koru beni, ey yüce, adi-fena kişinin ellerinden, o şiddet adamından; koru beni o hilecilerden benim adımlarımı kaydırmak isteyen.

5- kibirliler bana bir tuzak ve ipler sakladılar; onlar yol kenarına bir ağ gerdiler, onlar benim için kapanlar kurdular.

6- ben yüceye dedim: “benim ilahım sensin!” kulak ver, ey yüce, benim yalvarışımın sesine.

7- ey yüce, rab,

benim “kurtuluşumun”

azameti,

cenk gününde sen benim başımı korudun.

8- bağışlayıp-verme, ey yüce, adi-fena kişinin arzularını; meyva-bağışlama onun kötü-planına, ki onlar bununla yükseltilmesinler.

9- beni kuşatanların başlarına gelince, haydi onların kendi dudaklarının fesatçılığı onları gömsün.

10- kızgın korlar yağsın onların üzerine, haydi o vurup-indirsin onları ateşin içine, derin çukurların içine, bir daha kalkmamak üzere.

11- kara çalan adam, o yerleşik kılınmasın yeryüzünde; kötü olan şiddet adamı, o kovalansın düşürülene kadar.

12- ben bilirim ki, yüce kayıracaktır

fakirin

“davasını,”

hakirin

“hakkını.”

13- sadece erdemli olanlar senin ismine şükredeceklerdir; o doğrular

yerleşeceklerdir

senin “huzurunda.”

BÖLÜM 71

1- ey yüce, ben seni çağırdım, bana çabuk yetiş; kulak ver benim sesime ben seni çağırdığımda.

2- benim duam olsun sanki bir

“buhur”

senin önünde,

benim ellerimi kaldırışım sanki bir

akşam “takdimesi.”

(musa, 33/9)

- 3- yerleştire, ey yüce, benim ağzıma bir bekçi; benim dudaklarımın kapısına bir muhafız.
4- benim yüreğim kötü olan bir şeye meyletmesin, adi-fena davranışlar sergilemesin o adilik yapıcı adamlarla birlikte, ve ben onların ziyafet-sofralarında ekmek bölmeyeyim.
5- fakat bilakis, bana vurulsun erdemli-kişi tarafından inayetle, ve o beni eleştirsin, halis yağ gibi benim başım onu asla reddetmesin; fakat benim duam ebediyen diğerlerinin kötülüklerine karşıdır.
6- onların hakimleri tökezleyip-saptı taştan ötürü (63/22),

onlar işittikleri zaman

benim “değişlerimi”

hoş-tatlı olan.

(10/6 & 68/4-5)

- 7- ve bir adam toprağı sürer ve yarar gibi, bizim kemiklerimiz saçıldı sonra mezarın ağzına.
8- fakat sendedir, ey yüce, rab, benim gözlerim,

“sende”

ben sığınak buldum,

benim nefsimi döküp-atma.

- 9- onların benim için serdikleri tuzaktan kuru beni, ve o adilik yapıcıların kapanlarından.
10- adi-fena olanlar hep birlikte kendi ağlarına düşeceklerdir, fakat ben ebediyen geçip-gideceğim.

BÖLÜM 72

1-	kendi “sesimle,”		kendi “sesimle,”
	ben yüceye feryat ediyorum,		ben yüceye yakarıyorum.

2- ben kendi şikayetimi onun önüne döküyorum, ben kendi sıkıntımı onun önünde açıklıyorum.

3- benim ruhum içimde bayıldığı vakit, sen benim izlediğim patikamı bilirsin; fakat benim yürüdüğüm yolda onlar bana bir tuzak kurdular.

4- ben sağıma baktım ve gördüm ki benim hiç arkadaşım yok; bana hiç kaçış yok, hiç kimse benim canımı aramıyor.

5- ben sana feryat ettim, ey yüce; ben dedim: “ancak sensin

benim “sığınağım,”

benim “nasibim,”

o
yaşayanlar

“yurdunda.”

(musa, 32/2)

6- benim feryadımı duy, çünkü ben çokça düşkün edildim; azat et beni o benim kovalayıcılarımdan, çünkü onlar benden daha güçlüler.

7- sal benim nefsimi hapisten, senin ismini tasdik edeyim diye; tüm erdemli olanlar kendilerini taçlandıracaklar benimle birlikte,

sen bana

“inayet”

ettiğinde.

BÖLÜM 73

1- ey yüce, işit benim duamı,

benim yakarışlarıma
kulak ver

bana cevap ver

senin “sadatinde,”

senin “erdeminde.”

2- ve sen kendi hizmetkarınla sıkı-hesaplaşma içine girme, çünkü yaşayan hiç kimse senin önünde ak çıkamaz.

3- fakat o düşman benim nefsimi kovaladı, o benim canımı yere çaldı, o beni kapkaranlıkta oturttu ebediyen ölü yatanlar gibi.

4- benim ruhum içimde bayıldığı vakit, benim yüreğim de şaşkına döndü içimde.

5- ben eski günleri andım, ben tüm senin hareketlerin hakkında derin-düşündüm;

senin ellerinin

o “çalışması”

hakkında ben konuştum.

6- ben kendi ellerimi sana doğru açtım, benim nefsim sanki bir toprak gibi şu an sana susamış olan.

7- bana çabukça cevap ver, ey yüce, benim ruhum bitmiş durumda; kendi yüzünü benden gizleme, yoksa ben o çukura inmiş olanlara benzerim.

8- haydi ben işiteyim seherde senin inayetini, çünkü ben kendi güvenimi sana bağladım; bana bildir hangi yolda yürümem gerektiğini, (30/8-9) çünkü ben kendi nefsimi sana yükselttim.

9- beni azat et o benim düşmanlarımdan, ey yüce, ben sana çağrıda bulundum, fakat ben (herkesten) gizledim.

10- öğret bana

yapmayı

senin “iradeni,”

çünkü sen benim ilahımsın.

senin iyi ruhun beni düz yerde doğruya iletisin.

- 11- kendi ismin uğruna, ey yüce, beni dirilt; senin erdeminle çıkar benim nefsimi sıkıntıdan.
12- ve kendi inayetinle

kesip-indir
benim “düşmanlarımı,”

ve helak et
benim nefsimi “ezenleri,”

çünkü ben senin hizmetkarımın.

BÖLÜM 74

- 1- kutsanmış olsun yüce, benim kayam, talim eden

benim ellerimi

benim parmaklarımı

“cenk” için,

“savaş” için.

- 2- benim “nimetkarım,”
benim “kalem,”
benim “hisarım,”
benim “azat edicim;”

kendisine sığındığım
benim “kalkanım;” (60/7-9)

o benim ulusumu bana tabi kılandır.

- 3- ey yüce, insan ne ki sen onu tanıyasın, dayanıksız-olanın oğlu ne ki sen onu düşünesin?
4- insan bir soluğa benzer; onun günleri geçip-giden bir gölge gibidir.
5- ey yüce, yar kendi göklerini ve in; dağlara dokun da onlar tütsünler.

- 6- şimşek çaktır ve onları dağıt; kendi oklarını fırlat ve onları paniklet.
7- uzat kendi ellerini yukarıdan; sal beni ve azat et beni büyük sulardan, yabancıların elinden.
8- onların ağızları yalan saçıyor, ve onların sağ-elleri batılın sağ-elidir.
9- ey ilah,

yeni

bir "ilahî"

ben okuyacağım senin için,

"on-telli"

çenkle

ben icra edeceğim senin için.

- 10- çünkü o kurtuluş başlayıp-verendir krallara, ve o kendi hizmetkarı davudu kötülük kılıcından azat edendir.
11- sal beni ve azat et beni o yabancıların elinden; onların ağızları yalan saçıyor, ve onların sağ-elleri batılın sağ-elidir.
12- lakin bizim oğullarımız fidanlar gibidir, kendi gençliklerinden beri iyi-yetişmiş; bizim kızlarımız köşe taşları gibidir, sarayın sütunları gibi iyi-yükselmiş.
13- bizim ambarlarımız dahi dolup-taşmaktadır, vererek

"hasattan,"

"hasata;"

bizim koyunlarımız artmaktadır

çok “binlerle,”

pekçok “binlerle,”

bizim çayırlarımızda.

14- bizim sığırlarımız semizdir; ne gedik, ne feryat, ne de ağlama yoktur sokaklarımızda.

15- hissesi böyle olan

ilahı yüce olan

o “ulus”

o “ulus”

övgüye layıktır,

övgüye layıktır.

BÖLÜM 75

1- ben seni yükselteceğim, ey benim ilahım, ey kral; ve ben kutsayacağım senin ismini her daim ve daima.

2- her gün ben seni kutsayacağım; ve ben senin ismini methedeceğim her daim ve daima.

3- büyüktür yüce ve çok methedilmiştir, ve onun büyüklüğü araştırmanın da ötesindedir.

4- nesilden nesile

onlar övecekler

senin “hareketlerini,”

ve senin “işlerini”

onlar aktaracaklar.

5- ben anlatacağım senin kudretinin haşmetli izzetini,

ve

senin “kelimelerini”

(musa, 32/2)

o harika olan.

6- ve onlar konuşacaklar senin müthiş-hareketlerinin azametini, ve senin büyüklüğünü ben iletacağım.

7- onlar söyleyecekler tümünü	ve onlar okuyacaklar
-----	-----
senin "bol iyiliğinin,"	senin "erdemini."
-----	-----

8- esirgeyicidir ve merhametlidir yüce, tez kızmayan, ve

çok büyük olan

"inayette."

9- yüce herkese iyidir; onun merhametleri bütün onun yarattıkları üzerindedir.

10- bütün senin yarattıkların sana şükredecekler, ey yüce, ve senin sadık-kulların seni kutsayacaklardır.

11- onlar konuşacaklar izzetini	ve onlar ilan edecekler
-----	-----
senin "krallığının,"	senin "kudretini,"
-----	-----

12- insan oğullarına haber vermek için onun azametli-hareketlerini ve bu

izzetli haşmetini

onun "krallığının;"

13- -----	-----
senin "egemenliğin"	ve senin "krallığın"
-----	-----
tüm ebediyetler için	nesilden nesile sürecek
olan bir egemenliktir,	olan bir (krallıktır.)

- 14- yüce destek olur bütün düşenlere, ve o doğrultur bütün o eğilmiş olanları.
 15- herkesin gözleri umutla sana bakar, ve sen onlara kendi yiyeceklerini verirsin tam zamanında.
 16- sen kendi elini açarsın ve her yaşayanı dilediğine göre doyurursun.

17- erdemlidir yüce bütün ----- onun “yollarında,” -----	ve marifetlidir bütün ----- onun “hareketlerinde.” -----
---	---

- 18- yakındır yüce bütün kendisine çağrıda bulunanlara, bütün kendisine çağrıda bulunanlara o gerçekte. (37/11)
 19- o yapacaktır dileklerini kendisinden korkanların; ve o işitecektir onların feryatlarını, ve o kurtaracaktır onları.
 20- yüce korur bütün kendisini sevenleri; fakat o helak edecektir bütün adi-fena olanları.
 21- haydi benim ağzım ilan etsin yücenin övgüsünü, ve haydi bütün bedenler

kutsasınlar

 “onun has ismini,”

her daim ve daima.

BÖLÜM 76

- 1- haydi-sevinç-olsun!

okuyun yüce için

 bir “ilahi”

yeni olan;

onun “övgüsü” sadıkların meclisinde olacaktır.

- 2- haydi israil (ilahın-savaşçısı) sevin sin kendi yaratıcısıyla, haydi doruğun hizmetkarları sevin sinler kendi krallarıyla.

9-

icra etmeleri için

o “hükümü”

kendileri üzerine “yazılmış” olan.

o bir haşmet olacaktır bütün onun sadık-kulları için;

haydi-sevinç-olsun!
